

DISAISANAUNSONTHIMJAIHUAJUSINHNA

DU 2 JUIN AU 10 JUIN 1979 - N° 153 - 25-22

BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAILANDAISE
DES

PROFESSEURS DE FRANÇAIS

2 ANNEE 1979 - OCTOBRE-DÉCEMBRE 1979

ทะเบียนเลขที่ 6207/2512

ให้บริการตาม
ปกเมือง ที่เคลื่อน
ยอก เส้นตัว ป่าต
ก้ามเนื้อ ถูกพิษ
แมลงทัดตัว

บริบูรณ์ บราวน์

ถนนเพื่องนคร
กรุงเทพฯ
โทร. 213456
โทร. 210381

บริษัท บริบูรณ์ จำกัด

พิมพ์ที่ บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพาณิช จำกัด 31/1-32/2 ถนนมหาไชย กรุงเทพ 2
นายเริงชัย จงพิพัฒนสุข ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. 2212224, 2224772, 2222788

วารสารสมาคมครุภำยฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L' A.T.P.F

ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม—ธันวาคม 2522

เจ้าของ :

สมาคมครุภำยฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียน

การสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศศศึกษา

2. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก

ที่ปรึกษา :

สมเด็จพระเจ้าฟ้านางเรอเจ้าฟากลัยานิเวศนา

คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร

นางลัดดา วงศ์สายัณห์

นางสิทธา พินิจภูวดล

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้ໂອເໝາດ :

นางธิดา บุญธรรม

กองบรรณาธิการ :

นางจงกล สุภเวชย์

นางพยอม ธรรมบุตร

นางสาวประภาณี นรินทรากุร ณ อุษณา

นางสาวอรุจฉา เชван์ชลากร

นางสาวอรรชนี ปั่นสวัสดิ์

นางสาวประภา งานไฟโรจน์

นางสาวลาวัลย์ ชัยเชียงเมือง

นางสาวพิมพา ฐานิสสรณ์

สำนักงานวารสาร :

31/28 หมู่บ้านอรอตถกุต 1 ซอย 4 อาชีวะ
สัมพันธ์ 4 ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 4

สมาคมของสมาคมฯ ปีละ 4 ฉบับ (ฟรี)

สมาคมวารสารฯ ปีละ 4 ฉบับ : 30 บาท
(รวมค่าส่ง)

สั่งซื้อยานานติหรือเช็คไปรษณีย์ ในนาม

นางธิดา บุญธรรม

สารบัญ

หน้า

Lettre de la Présidente de l'Association 2

บทบาทและความสำคัญของภาษา 6

Du bon et de mauvais usage 13

Entretien avec M. E Mantica 17

1 เดือนที่ Grenoble 21

เรียนฝรั่งเศสจากเพลง 27

Lettre à Arada 31

ข่าวจากสมาคมครุฯ 33

Civilisation française 39

โภมหน้ากรุงปารีส 43

Bibliographie Français Fonctionnel 47

ชาติหมายจากนายทะเบียน 51

ฝรั่งเศสซุบซิบ 65

บรรณาธิการແດລງ 68

ปก : นาย ชัยนันท์ ชะอุ่นงาม

คณะมลฑลศิลป มหาวิทยาลัยศิลปากร

● ทัศนะได ๆ ที่แสดงออกในข้อเขียน ใน
วารสาร ส.ค.ฟ.ก. นี้ เป็นของผู้เขียน มิ
ใช่เป็นของกองบรรณาธิการ และของ
สมาคมครุภำยฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ●

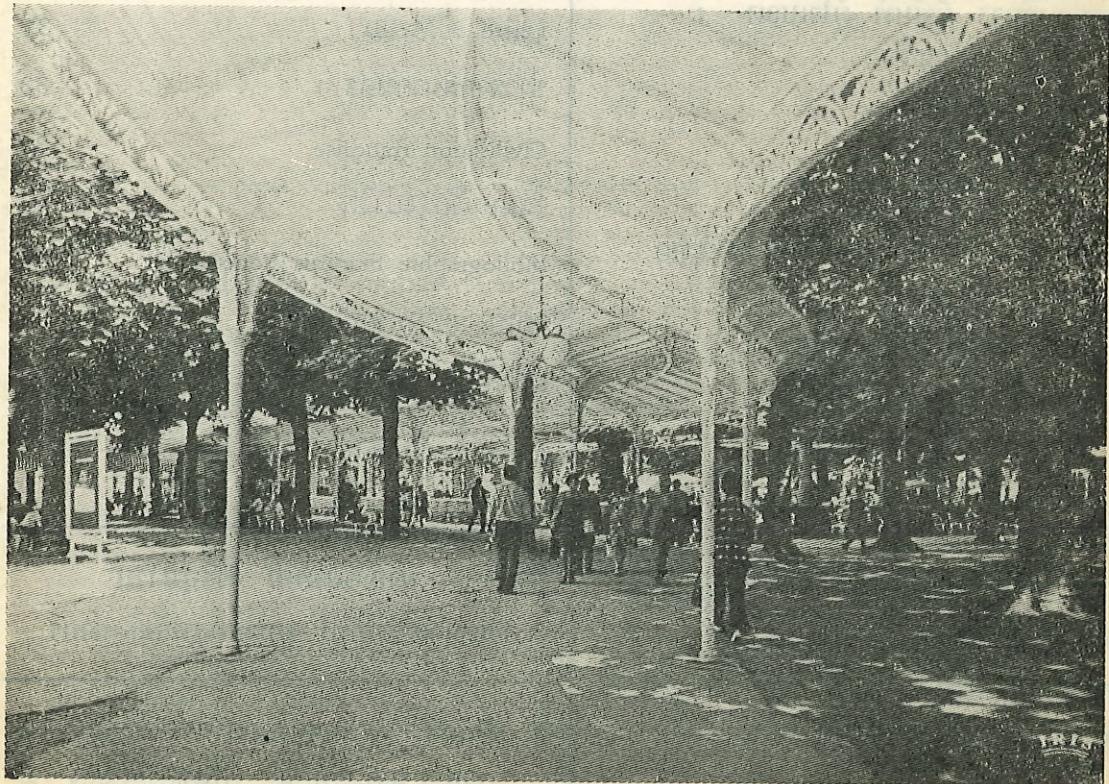
LETTRE DE LA PRESIDENTE DE L'ASSOCIATION

Chers collègues et amis,

La dernière fois, exceptionnellement, je vous avais écrit en thaï. C'était parce que je désirais être lue par tous les membres actifs, même les plus paresseux.

Aujourd'hui, je n'ai pas d'informations vitales à vous communiquer et vais vous raconter certains moments du voyage que j'ai eu l'occasion d'effectuer en France la première quinzaine de novembre. Votre présidente s'est transformée alors en inspectrice inofficielle et bénévole, soutien moral d'un certain nombre d'étudiants thaïs dans quelques villes françaises.

Tout d'abord, à Paris, au cours d'un dîner dans un restaurant chinois, le 1er novembre, j'ai rencontré quelques-uns de mes anciens élèves et 3 de nos collègues, entre autres Sataree Chitanonda dont la bourse du Gouvernement belge avait été obtenue par

Vichy - Galerie couverte dans le Parc

les soins de l'ATPF et qui était venue de Mons passer les quelques jours des vacances de la Toussaint à Paris.

Les 6 et 7 novembre, je me trouvais à Vichy, petite ville d'eaux du centre de la France, très à la mode à la fin du XIX siècle et au début du XX siècle, comme l'atteste le style des hôtels particuliers, des parcs et des maisons de cure.

Vichy a été le siège du Gouvernement présidé par le maréchal Pétain pendant la Seconde guerre mondiale, de 1940 à 1944. Les autorités de la ville, un peu délaissée après la Guerre, ont voulu lui conférer un nouveau visage et ont construit un magnifique complexe sportif et une Maison de la culture de l'autre côté de l'Allier, un des affluents de la Loire, dont elles avaient formé un lac artificiel en élevant un barrage sur la rivière. Ce plan d'eau, en été, est sillonné de bateaux de toutes sortes, de skieurs nautiques et on y voit des concours internationaux d'aviron, de ski nautique, de ski à voile par exemple.

Malgré cette modernisation, Vichy est resté avant tout une ville d'été, pendant les autres saisons, c'est plutôt une ville morte. Nous nous en sommes tout de suite aperçus le soir de notre arrivée : nous avons trouvé l'hôtel que j'avais fait réserver par une de mes anciennes élèves qui fait partie du groupe de professeurs du secondaire en stage au Centre Audio-Visuel de Langues Modernes (CAVILAM) fermé jusqu'au printemps. Heureusement, je connaissais le CAVILAM pour y avoir été deux fois et dans l'ignorance de l'adresse de mon ex-élève, j'ai téléphoné au Centre. La personne chargée de l'accueil se souvenait de moi et très rapidement nous a retenu une chambre d'hôtel, nous y a conduits et a encore averti le groupe des 12 stagiaires qui, peu de temps après, est venu tout entier à l'hôtel, accompagné de 3 autres étudiants thaïs qui faisaient un stage de débutants avant d'aller poursuivre ailleurs les études de leurs spécialités, le droit et l'ingénierie.

Nous avons parlé longuement et le lendemain, tous se sont cotisés et se sont mis au travail pour nous préparer un déjeuner thaï au "château" de quatre d'entre eux. Ils m'ont avoué qu'ils s'étaient couchés à deux heures du matin la veille, qu'ils avaient passé l'aspirateur trois fois et qu'ils avaient demandé congé pour toute la journée. Le déjeuner a vraiment été à la hauteur de toutes ces préparations.

Les 12 stagiaires sont des professeurs sélectionnés par l'Inspectorat du Ministère de l'éducation et boursiers du Gouvernement français. Celui-ci avait accordé 10 bourses, mais l'ATPF a pu en obtenir encore 2 dont elle assume les frais de voyage. Ces deux stagiaires, Rachanie et La-onghip, sont donc un peu les filles de l'ATPF. Ces 12 boursiers font un stage pour devenir animateurs. En voici les noms :

Noms	Ecols	Provinces
Pichit Bangkomkun	Suratpitaya	Suratthani
Direk Nirankun	Kaennakornvitayalai	Konkaen
Orapin Ruangrong	Tepleela	Bangkok
Somporn Prasansiang	Sainampung	Bangkok
Suchada Chotsu kan	Benchamarajalai	Bangkok
Supani Sukvatanakul	Samutsakornburana	Samutsakorn
Lertlakana Ratanakusum	Suranarivitaya	Nakornrajsima
Vilaiwan Champirun	Pibulvitaya	Lopburi
Sitirat Sinprachakpon	Dechapattayanukul	Pattani
Nitipan Chesdapan	Sankampaeng	Chiangmai
Rachanie Promkingkaew	Watanothaipayab	Chiangmai
La-ongtip Amarinrat	Satrivityata	Bangkok

Pendant les nombreuses heures où nous sommes rencontrés, les stagiaires m'ont exposé leurs difficultés, leurs problèmes et leurs désirs. Leurs difficultés sont d'ordre matériel et linguistique. Vichy n'étant pas une ville universitaire, les frais d'hébergement et de restaurant y sont élevés. Le CROUS dont ils dépendent se trouve à Clermont-Ferrand qui est à une soixantaine de kilomètres de là, ainsi leur allocation mensuelle leur arrive très tard et chaque fois qu'ils ont un problème ils doivent y envoyer un délégué. Le niveau de langue des autres élèves du CAVILAM est inférieur au leur parce que ce sont en général des débutants qui restent 2-3 mois et s'en vont. Ils n'ont donc pas d'interlocuteurs valables et les Vichyssois sont, disent-ils, d'un abord difficile. Ils sont dans les mêmes conditions que celles de leurs études en Thaïlande : parlant le français uniquement en classe, se réunissant chez l'un ou chez l'autre après les cours. Ils m'ont dit qu'ils ont bien amélioré leur thaï :

Ce qu'ils désirent, c'est aller passer les 2 ou 3 derniers mois de leur stage dans une ville universitaire.

A l'issue de mon deuxième jour, j'ai pu m'entretenir avec M. Laubépin, directeur du CAVILAM en l'absence de M. Max Dany qui séjourne presque exclusivement à Clermont-Ferrand, étant professeur à l'université de cette ville. Il m'a exposé le programme prévu pour ce stage et, de mon côté, j'ai présenté les doléances de nos stagiaires. M. Laubépin m'a appris que le Ministère des Affaires Etrangères français avait passé un contrat de 9 mois avec le CAVILAM, il ne sera donc pas possible qu'ils quittent Vichy, mais il m'a promis d'essayer de leur faire suivre des cours ou des travaux pratiques à l'Université de Clermont-Ferrand dont dépend le CAVILAM.

Les 12 et 13 novembre, j'étais à Besançon, sous une pluie incessante, pour rendre visite à quelques anciens élèves, à des boursiers du Gouvernement français de la section Droit et Sciences Politiques, quelques-uns déjà professeurs à l'Université Thammasat, les uns préparant leur maîtrise de littérature ou de linguistique, les autres perfectionnant leur français avant de commencer leur doctorat. Apparemment, le seul problème de ce groupe d'une dizaine de personnes, c'était la nourriture des restaurants universitaires. Pendant les 4-5 heures que j'ai passées avec eux, la conversation y revenait sans cesse. L'une des jeunes filles m'a avoué que ce problème les préoccupait tellement qu'ils n'avaient pas le temps d'avoir le mal du pays :

La carte postale que je vous ai rapportée de Besançon est bien mauvaise, mais elle fera peut-être plaisir à ceux qui ont séjourné dans cette ville.

2

Besançon - La Citadelle de Vauban

G. V.

Bangkok, le 25 novembre 1979

บทบาท||และความสำคัญของภาษา

สมเด็จพระเจ้าพนังເຮືອເຈົ້າພ້າກລ້າຍານີວັດນາ
ท่านประทานทบทวนภาษาลักษณะ
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้รับเชิญมาสัมมนาในวันนี้ และมีความยินดีที่ได้มาพูดเรื่องบทบาทและความสำคัญของภาษา เพราะว่าข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องนี้มา lange ที่มีบทบาทในการสื่อสารของมนุษย์ตั้งแต่เด็กจนโต ในเรื่องการศึกษาเรื่องบุคคลที่มีปัญญาและความรักด้วยมัน ผู้ที่ใช้ภาษาเป็นและถูกต้องจะสามารถพูดหรือเขียนอย่างน่าฟังหรือน่าอ่านกว่าผู้ที่ใช้ภาษาไม่เป็น และยอมมีความสำเร็จมากกว่าไม่ว่าจะเป็นในทางด้านใดทางไม่ดี ซึ่งจะเห็นได้ในผู้นำคนาหรือนักการเมืองเป็นต้น เมื่อเราพูดคำว่าภาษาเรายังคงเป็นภาษาต่างประเทศทันทีแต่ข้าพเจ้าอย่างจะพูดถึงภาษาไทยก่อนอื่น

ภาษาหนึ่งภาษาจะสร้างมาเป็นเวลาจากความคิดและการทดลองกันของคนในชาติเดียวกัน ภาษาจะแสดงวิธีคิดและขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประจำชาติ ประเทศไทยจะไม่มีภาษาของตน หรือภาษาของตนเองไปด้วยเหตุต่าง ๆ เช่นพระภูปะเตื,eg ที่มารครอบครองเราจึงควรภาคภูมิใจที่มีภาษาของเรางานที่เป็นของเราริบ ไม่เหมือนของใคร และตัวอักษรที่ไม่เหมือนใครอีก ซึ่งแสดงถึงเอกลักษณ์และเอกลักษณ์ของเรา เราจะหันมองภาษาของเราให้ดีไม่ยอมให้เลื่อนไป การที่จะเก็บภาษาไว้นี้ไม่ได้หมายว่าจะต้องพยายามเก็บภาษาไว้โดยไม่ยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงเลย ภาษาทุกภาษาจะมีวัฒนาการ ภาษาของเราจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงมาเลยข้าพเจ้าคงไม่ใช้คำว่า “ข้าพเจ้า” อญ্তเข่นี้ แต่คงใช้คำว่า “คุณ” ในปี 2600 เรายังไม่พูดเหมือนในปี 2500 คงเปรียบเทียบได้กับการแต่งกาย เรายังต้องตามสมัยไป ถึงจะฝืนอยู่สักพักหนึ่งในที่สุดก็คงจะต้องยอมแพ้ เราอาจจะบ่นกันได้ว่าหนังสือพิมพ์นั้นเขียนภาษาที่ไม่ดี ถ้าเราปิดหูบิดตาไม่ยอมอ่านไม่ยอมฟัง ไม่สนใจ ในไม่ช้าเราจะไม่เข้าใจการสนทนากันอย่างธรรมดากัน เราจะต้องยอมรับคำใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ นอกจาก

ปาฐกถาพิเศษ หนึ่งในงานการจัดสัมมนาการสอนภาษาในสถาบันอุดมศึกษา
ระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม-1 พฤศจิกายน 2522 ณ โรงแรมสวนสามพารา นครปฐม

(ออกข้อความจากเทพ)

คำที่ทางราชการสร้างขึ้นมา จะมีคำที่เกิดขึ้นด้วยสภาวะต่าง ๆ คนที่ชอบคำใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นนี้จะทำให้คำนั้นอยู่ต่อไปในภาษา คำที่พูดกันบ้างคำก็อาจจะอยู่เฉพาะชั้นราษฎร์ เช่น อิกรอย่างหนึ่งคำใหม่ ๆ และวิธีการผูกประโยคใหม่ ๆ นั้นก็เป็นวิธีหนึ่งของการสร้างวรรณคดีร่วมสมัย แต่จะเขียนโดยไม่เปลี่ยนแปลงอะไรมากเป็นแบบเขียนอย่างโบราณตลอดไป

ถ้าจะพูดถึงราชศัพท์แล้ว ทุกวันนี้มีน้อยคนที่ใช้คำราชศัพท์ได้อ่านถูกต้อง เพราะราชศัพท์นั้นจะสอนมาต่อ ๆ กัน ในหมายกำหนดการของราชการบางครั้งก็จะเขียนว่า “ประทับนั่ง” “ประทับยืน” ซึ่งคำว่า “ประทับ” ก็แปลว่านั่งอยู่เฉย ๆ อยู่แล้ว ถึงแม้ว่าผู้ที่เขียนตำราแบบวิธีใช้ราชศัพทนั้นก็ยังมีการเขียนอะไรมาก ฯ เช่น “สรรวมชีพ” ซึ่งข้าพเจ้าเองยังไม่เคยได้ยินเลยคำ “สรรวมชีพ” นี้ เป็นคำที่ใช้แทน “ขอเดชะฝ่าละอองธุลีพระบาทปักเกล้าปักกระหมื่นอ้ม” คำนี้ จะพบในบทละครหรือในบทลิเก ผู้ที่จะเข้าเฝ้าเจ้านายนั้นมี 3 ประเภท ประเภทที่หนึ่งเป็นผู้ที่จะพยายามห่อราชศัพท์มา วิธีที่จะกราบทูลให้ถูกต้อง แต่พอเข้าเฝ้าแล้วก็จะลืมหมัดเรียกตัวเองว่าฝ่าบาทและไปเรียกเจ้านายนั่นว่ากระหมื่น ประเภทที่สองก็เป็นผู้ที่ไม่ยอมเฝ้าเสียเลยเพื่อเลี่ยงการใช้ราชศัพท์ และถึงจะมีอะไรสำคัญก็จะไปกล่าวถวายเจ้านายพระองค์นั่นก็ไม่กราบทูลเสียเลย ประเภทที่สามนั้นก็คือผู้ที่เห็นราชศัพทนั้นไม่ควรจะมีเลย และเมื่อไปเฝ้าเจ้านายแล้วแทนที่จะพุดภาษาธรรมดาย่างสุภาพ เช่นเรียกตัวเองว่า “ผม” และตอบรับว่า “ครับ” จะพูดอย่างกระโจรกระชาไส้เสียเลย ในความเห็นของข้าพเจ้านั้น ราชศัพท์เป็นสิ่งที่ทำให้แบ่งแยกให้การสื่อสารลำบาก ข้าพเจ้าเลยอยากระเสนอให้ผู้ที่ใกล้ชิดที่ใช้ราชศัพท์เป็นอยู่แล้วใช่ต่อไป เพราะณ นั้นก็อยู่แล้ว แต่สำหรับผู้อื่นนั้นก็ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องมาเสียเวลาอันมีค่าไปหลัดใช้ราชศัพท์ให้ถูกต้อง เพราะว่าถ้าจะพูดให้ถูกต้องนั้นก็คล้าย ๆ เรียนวิชาอิทธิชาหนึ่งเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่าควรจะทิ้งราชศัพท์ที่ไม่เสียเลย เพราะว่าราชศัพท์ก็เป็นสิ่งที่อยู่ในวัฒนธรรมของเรามาช้านานพอใช้แล้ว แต่ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะอนุญาตให้ราชศัพทนั้นเข้าไปอยู่ในพิพิธภัณฑ์เสีย คือให้เราควบรวมราชศัพทนั้นไปไว้ในหนังสือให้ผู้ที่สนใจสามารถอ่านศึกษาได้ ไม่ให้ราชศัพทนั้นพ้นจากโลกไปเสียเลย ฯ ให้ราชศัพทนั้นเป็นคล้าย ๆ กับวิทยานิพนธ์ส่วนมาก คือ วิทยานิพนธ์นั้นจะมีคนเพียงเล็กน้อยที่จะสนใจ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าคิดอยากริบ夷ให้เอาราชศัพท์และวิธีพูดยืดเยื้อเกินความจริงบางอย่างเก็บพิพิธภัณฑ์เสีย ข้าพเจ้ายังไม่อยากให้ภาษาไทยหมดประสิทธิภาพไปในบางอย่าง โดยเฉพาะในการออกเสียงอักษรบางตัวนี้ ตัว ร กำลังจะหายไปจากภาษาไทย จะเหลือแต่เพียง ล ตัวลักษณะนี้เป็นก็จะหมดไป วิธีที่จะแก้นั้นจะทำได้หลายวิธี ท่านก็คงจะคิดอ่านกันใน 5 วันนี้ว่าจะมีวิธีใดบ้างที่จะรักษาภาษาไทยของเราวิธีที่ข้าพเจ้าขอเสนอความเห็นส่วนตัวสัก 4 ข้อที่เกี่ยวกับภาษาไทยนี้คือ

กิจกรรมที่ 1. สอนภาษาไทยในการแสดงความคิดความเห็นในแขนงต่าง ๆ แบบต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้เป็นการเรียนภาษาไทยเพื่อภาษาไทย เช่นในการติดต่อสื่อสารกัน จะเรียกว่าเป็นการส่งเสริมภาษาในภาคปฏิบัติได้

2. ส่งเสริมให้การเรียนการสอนใช้วิธีการใหม่ ๆ คือ ไม่ใช่วิธีที่ใช้มาแล้ว 50 ปี 40 ปี 30 ปี ให้หาวิธีที่คล้ายคลึงกับการสอนภาษาต่างประเทศนำมาใช้บ้าง

3. ภาษาถือนั้นมีผู้ที่ศึกษาอยู่ไม่น้อย ทำไม่เราจึงจะไม่มาสนใจเรื่องภาษาไทยบ้าง มากวิเคราะห์ภาษาไทย หาวิธีที่จะศึกษาภาษาไทย วิธีที่จะอธิบายไวยากรณ์ด้วยวิธีทันสมัยแทนที่จะมองแต่ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาไทย

4. ส่งเสริมการสอนภาษาสำหรับผู้ที่มีอาชีพใช้ภาษา ข้อนี้ไม่ได้ซ้ำกับข้อหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวถึงการใช้ภาษาแขนงที่ไม่เกี่ยวกับภาษาโดยตรง เรื่องการใช้ภาษาโดยเฉพาะในข้อสื้น คือ การใช้ภาษาสำหรับผู้ที่มีอาชีพใช้ภาษาเช่น นักหนังสือพิมพ์ นักประพันธ์ ผู้บริหาร

ข้าพเจ้าควรจะอ่านบทความอันหนึ่งให้ท่านได้ฟังหน่อย บทความนี้เขียนในปีพุทธศักราช 2470 ก็ตามจากอดีตที่เขียนถึงพระยาเมธารชิบดี ซึ่งเวลานั้นเข้าใจว่าจะอยู่กระทรวงธรรมการ ข้าพเจ้ายังไม่บอกว่าใครเป็นผู้เขียนจากหมายฉบับนี้ จะขออ่านข้อความนี้ไปก่อน

ขอเรอกรา “เราจะต้องพัฒนามาเพื่อความคิดของเราราให้เป็นคุณลักษณะของชาเราโดยเฉพาะ ท่านเจ้าคุณไม่เห็นควรที่เราจะขอรับความคิดของเขามาพูด ข้าพเจ้าขอส่งเสริมความคิดอันนี้ต่อไปถึงกับว่า เราไม่ควรขอรับความคิดของเขามาคิด เรากลัวว่ามีสิ่งใดๆ ก็ตามที่จะส่อไปในทางที่ไม่ดี ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราคงจะสร้างภาษาของเรางให้เป็นเครื่องมือแสดงความคิด อันนั้นได้ ภาษาอ่านตามความคิดได้ ตามความวิจารณ์ของข้าพเจ้าเห็นว่า ผู้ที่พูดภาษาของเราไม่มี คำศัพท์เพียงที่จะใช้แสดงความคิดต่าง ๆ ได้นั้น มองเห็นปัญหาไม่ลึกพอ ที่จริงข้อบกพร่อง 2 ข้อ คือ หนึ่ง เราไม่รู้ภาษาของเรางดีพอ สอง หรือไม่เรารู้ไม่มีความคิดอิสระของเรารอที่จะนำมาแสดง ฉะนั้นสิ่งที่เราต้องการจริง ๆ นั้น ก็คือการอบรมความคิดที่จะให้ใช้เป็นเนื้อเรื่อง แสดงโวหาร และสมบูรณ์ตามความคิดของภาษาของเรา

ทั้งนี้ ปัจจุบันคงต้องต่อสู้กับภาษาอังกฤษที่แพร่หลายและมีอิทธิพลอย่างมาก แต่เราต้องพยายามรักษาภาษาไทยของเราไว้ให้ได้ ไม่ให้หายไปอย่างรวดเร็ว แต่ยังไม่แน่ใจว่าจะใช้วิธีซักซานและอุดหนุนนี้ลงในรูปอย่างไรบางที่จะ

เป็นฐานะร่วมวัลประจำปีสำหรับเอกสารและหนังสือเรื่องในภาษาไทยที่จะต้องเป็นทันสมัยจริง ๆ ไม่ใช่แปลหรือดัดแปลงจากเรื่องทั่งประเทศหรือเรื่องไทยโบราณ¹

บทความนี้ข้าพเจ้าได้นำมาจากลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระมหาธิคุณธรรมเจ้าฯ พระบรมราชโภค พระบรมราชชนก เรายังคงพึงอ่านในฐานะบิดาของการแพทย์แท้ที่เป็นอย่างมาก แห่งเช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงว่าท่านก็ทรงสนใจเรื่องภาษา และข้อความที่ข้าพเจ้านำมานี้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า ก็ยังใช้ได้ในสมัยนี้ ถึงจะเยี่ยมมาแล้ว ถึง 52 ปี

ต่อไปข้าพเจ้าอย่างพูดถึงภาษาต่างประเทศ เมื่อไม่ช้านานมีนายกของสหพันธ์ครุภษา ฝรั่งเศสซึ่งเป็นชาวเยอรมัน ได้กล่าวในปาฐกถาอันหนึ่งมีส่วนหนึ่งจะยกมา

“ด้วยการเรียนรู้ภาษาอื่นนอกจากภาษาแม่ เราจะสามารถต่อจากกระบวนการเปรียบเทียบ ที่หมุนเวียนหรือหาตัวของตัวเองและสู่วิธีที่จะดำเนินชีวิตให้กับโลก”

อันนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นจุดหมายอันหนึ่งของภาษาต่างประเทศ คือไม่ให้เราติดพันอยู่ กับตัวเราเอง มองอย่างแคบ ๆ เวลาที่ทางยุโรปเกิดเสื่อมให้เรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าหนึ่งภาษา ทางสหภาพยุโรปที่ตั้งอยู่ Strasbourg นั้น ได้เสนอให้เรียนภาษาต่างประเทศ อายุน้อยที่สุด 2 ภาษา ท่านผู้มีปริญญาโทปริญญาเอกกันในที่นี่ ก็ทราบดีว่าความสำคัญของภาษาต่างประเทศนั้นมีแค่ไหน ในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกานั้นก็เข้าใจว่าถ้าจะทำปริญญาเอก เขาเก็บคับให้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 2 ภาษา เพื่อที่จะได้ไปอ่านและค้นคว้าเอกสารและตำราในภาษาหนึ่ง

ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาไม่เป็นอาชีพ คือ เมื่อเรียนภาษาในมหาวิทยาลัยนั้นจะไม่นำไปถึงอาชีพอย่างแข่งขัน เช่น ถ้าเรียนแพทยศาสตร์นั้น เราก็ทราบแล้วว่าต่อไปเราจะเป็นแพทย์จะรักษาคน ถ้าเรียนสถาปัตยกรรมก็คงไปสร้างบ้านแต่เรียนภาษานั้นก็ไม่มีอาชีพภาษาที่จะไปปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเรียนภาษานั้นก็จะต้องเป็นไปในหลายอย่าง เช่น หนึ่ง เรียนภาษานั้นไปเพื่อตนเอง เพื่อความรู้ของตัวเอง ข้าพเจ้าอย่างเรียกว่าเป็น แบบงานอดิเรก และ ส่อง เรียนภาษาเพื่อไปประกอบอาชีพ ข้าพเจ้าบอกไม่ใช่เป็นอาชีพ แต่เพื่อนำภาษาไปประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพนี้ก็จะแบ่งเป็น 3 ประเภท ประเภทที่สำคัญก็คือ อาชีพครุ ส่วนมากที่เรียนภาษาในมหาวิทยาลัยก็จะไปเป็นครุกัน ประเภทที่สองก็คือ การศึกษาภาษาของและไปทำกันคว่าวิจัยภาษา ประเภทที่สามนั้น ก็มีภาษาเฉพาะด้านในสมัยนี้จะได้ยินว่าคนสนใจในการเรียนภาษาเพื่อเอาไปใช้ในอาชีพอื่นซึ่งไม่เกี่ยวกับภาษาเลย

¹ จากหนังสือที่ระลึกในพระบรมราชโภคสุดยอดพระราชนิรันดร์ สมเด็จพระมหาธิคุณธรรมเจ้าฯ พระบรมราชชนก อุดมด้วยความรักในภาษาไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปีตานี วันที่ 22 กันยายน พุทธศักราช 2521 หน้า 21

ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดในรายละเอียด เพราะท่านก็คงจะอภิปรายในข้อนี้ต่อไปในภายหลัง แต่ก็อยากรู้วิธีการสอนภาษาต่างๆ สักนิดหน่อย ซึ่งท่านก็คงทราบดีอยู่แล้ว การสอนภาษาที่มีหัวข่ายลักษณะนี้จะต้องกับการสอนวิชาอื่น ส่วนมากผู้ที่มาสอนวิชาอื่น ๆ นั้นจะเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในวิชานั้น เช่น นักวิทยาศาสตร์ก็จะเชี่ยวชาญในแขนงของตนเอง เช่น เคมี และฟิสิกส์ และจะมาระยายในเนื้อหาของวิชาสำหรับครู อาจารย์ที่สอนภาษาแน่นักแน่นองค์ต้องมีเนื้อหา มาเหมือนกัน แต่ส่วนมากจะต้องสอนทักษะ เพราะฉะนั้นการเป็นอาจารย์สอนวิชาอื่นหรือสอนภาษาไม่เหมือนกัน อย่างจะพูดถึงวิธีการสอนภาษาต่างประเทศว่าถึงทุกวันนี้ คือ 2-3 ปีหลัง นี่เราได้ใช้วิธีสอนแบบโสตทัศนกัน ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ออกแบบบังคับมาก และมีพื้นฐานเป็นภาษาศาสตร์ทาง structure และจิตวิทยาทางพฤติกรรม ผู้ที่สร้างแบบโสตทัศน์มีความเห็นว่า วิธีนี้จะให้ผลดี แต่เมื่อได้คิดสร้างแบบโสตทัศน์ไม่ได้คิดถึงผู้ที่จะต้องเรียน ไม่ได้ถามผู้เรียน ผู้เรียนก็จะตอบอะไรไม่ได้ว่าแบบนี้จะดีหรือไม่ดี เอามาใช้โดยไม่ได้ปรึกษากันเลย เมื่อใช้มานานแล้วประมาณสัก 10 ปี หรือกว่าๆ ในบางแห่งที่ใช้มา ก็จะเห็นว่าวิธีนี้ไม่บรรลุผลสำเร็จเต็มที่ เพราะจะสร้างความเบื่อหน่ายให้ผู้เรียน เพราะมีการพูดซ้ำ ๆ ซาก ๆ กันมากพอใช้ ทางสภាយุrop นั้นได้ศึกษาบัญหาความไม่สำเร็จของโสตทัศน์ และได้คิดว่า ควรจะมองบัญหาการสอนภาษาที่ อีกแห่งหนึ่ง คือ คิดว่าควรจะให้คำนึงถึง 3 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งที่สำคัญที่สุดคือผู้ที่จะต้องเรียนภาษา ฝ่ายที่สองนั้นคือสถาบันที่ดำเนินการสอนภาษา ฝ่ายที่สามคือสังคมหรือประเทศชาติในที่สุด ซึ่งทั้ง 3 ฝ่ายนี้จะต้องศึกษาความต้องการของทั้ง 3 ฝ่าย และสิ่งที่มีความสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ จะต้องศึกษาทรัพยากรของทั้ง 3 ฝ่าย คือ ทรัพยากรนี้ ข้าพเจ้าหมายถึง ถ้าพูดถึงผู้เรียนนั้นจะหมายถึงความฉลาด อายุ สภาพของครอบครัวของผู้เรียน อะไรมีเช่นนี้ และถ้าจะต้องเรียนนั้น มีเงินทองที่จะนำไปเรียนในสถาบันแบบใด สำหรับสถาบันที่ดำเนินการสอน ทรัพยากร หมายถึง มีตึก มีห้องเรียน มีอาจารย์ มีผู้สอน เพียงพอหรือไม่ มีงบประมาณพอหรือเปล่า มีวิธีการสอน พร้อมหรือเปล่า อะไรมีเช่นนี้ สำหรับสังคมนั้น หมายถึง เริ่มต้นด้วยครอบครัวของผู้เรียน คือ พ่อแม่ ของผู้เรียนเห็นด้วยหรือเปล่าในการเรียนเช่นนี้ และการเรียนนี้จะมีประโยชน์สำหรับครอบครัว หรือไม่ มีประโยชน์สำหรับหมู่บ้านที่อยู่หรือเปล่า มีประโยชน์สำหรับสังคมที่อยู่หรือเปล่า และในที่สุดมีประโยชน์สำหรับประเทศชาติหรือเปล่า ถ้ามาศึกษาทั้ง 3 อย่าง มาคำนึงดูให้ดีและมาประกอบกันได้ทั้ง 3 อย่างก็คงอาจจะทำให้การหารือ หารืออย่างหรือจัดประ桑ค์ของการสอนภาษา ดีขึ้น แต่นี่ก็อีกที่เป็นความคิดอันหนึ่ง เช่น เมื่อผู้สร้างแบบโสตทัศน์นั้นคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด หมายความว่า ที่สุดอยู่แล้ว ก็ไม่ได้รับผลเท่าที่ นี่ก็เป็นการเสนอแนะก็ต้องผ่านการทดลองเช่นเดียวกัน ต่อไป

ข้าพเจ้าอยากรู้ถึงการแปลนิกหนึ่ง ภาษาไทยนั้น เมื่อตอนทันข้าพเจ้าได้พูดว่าเป็นภาษาที่เฉพาะของเรา เป็นภาษาที่ไม่มีใครประเทคโนโลยีใช้หรือเขียน เห็นจะเปรียบเทียบได้กับภาษาญี่ปุ่น เราก็ทราบกันว่าญี่ปุ่นนั้นจะแปลหนังสือมากมาย คือ หนังสือใหม่ออกมาก็จะแปลออกมา จะเป็นการสมควรหรือเปล่าที่เราจะทำแบบญี่ปุ่น แต่เพื่อที่จะทำเหมือนญี่ปุ่นนั้นเราก็ต้องมีผู้คนแปลให้พอและต้องทราบภาษาที่จะแปล และภาษาของเรารว่ายังไห้กีพหที่จะทำการแปลที่มีคุณค่า การที่จะแปลนี้ก็ต้องมีการเลือกหนังสือที่จะแปล ข้าพเจ้าขออ่านอีกรั้งหนึ่งจากหมายของพ่อของข้าพเจ้าถึงพระยาเมธารັບดีในเรื่องการแปล

“เราก็จะต้องพยายามทำนุบำรุงให้ภาษาของเรามาเริ่มขึ้นทั้งในสมบัติแห่งคำ และวิธีผูกประโยคเรียงความให้สามารถแสดงความคิดของคนชนิดใดได้ ทั้งทัศนอุกและทัศนตก เป็นกิจจำเป็นเท่ากับการที่จะต้องมีทหารหรือสร้างทางรถไฟ แต่ว่าที่เจ้าคุณมีความเห็นว่าเมื่อเรามีภาษาดีพอแล้ว เราก็ควรจะแปลหนังสือต่าง ๆ ของต่างประเทศมาอ่านเล่น หรือเรียนจะดีกว่าที่จะไปถังหน้าเรียนภาษาของคนอื่น เพื่อจะได้อ่านหนังสือของเขาก็ออก ข้อนี้ข้าพเจ้าขอแสดงความเห็นเบี้ยง ขอยกตัวอย่างว่า เวลาใดข้าพเจ้ากำลังพยาบาลจะรวมรวมความรู้ต่าง ๆ ในเรื่องโรคเมืองร้อนที่ชาวตะวันตกได้สะสมไว้ ยกตัวอย่างเรื่องโรค *Frambacsia tropica* โรคเดียวเท่านั้น มีเรื่องราวที่ควรรู้มากเหลือเกิน ถึงแม้แต่จะอ่านแล้วย่อความไว้เท่านั้น ก็เกือบจะไม่มีเวลาเสียแล้ว อวยาคิดถึงแปลโดยละเอียดความรู้เรื่องโรคนี้ออกใหม่ทุก ๆ เดือน หลายเรื่อง ใจจะ mana เอาเวลาไม่แปล ถึงในประเทศไทยก็ไม่สามารถทำได้ ซึ่งเขามีคนถึง 100 ล้าน ยังสู้ไม่แปลกลับให้ผู้ที่เรียนวิชาแพทย์ เรียนภาษาฝรั่งเศส กับ เยอรมัน เพื่อจะได้อ่านเรื่องที่ชนสองชาตินี้เขียนไว้ก่อน แม้พากษาติเข้าเองก็ความสามารถทำการค้นคว้าหาวิชาพอที่จะไม่ต้องพึ่งพาอาศัยชาติอื่น ประเทศไทยของเขายังไม่มีผู้ทำการค้นคว้าสักคนเดียว (ขออภัยว่าขาดหมายนี้เขียนมาเมื่อ พ.ศ. 2470) จึงจำเป็นต้องพึ่งต่างประเทศ ฉะนั้นในทางวิทยาศาสตร์แล้ว จะอยู่พึ่งผู้แปลหนังสือแล้วจะไม่มีวันจริง เพราะถ้าขาดคนแปล และเมื่อแปลแล้วยังจะต้องออกเงินค่าพิมพ์แปลอีก จึงจะแพร่หลายได้ ถ้าเรารอภาษาต่างประเทศได้แล้ว ไม่ต้องเสียเวลาแปล และไม่ต้องเสียเงินพิมพ์ เพราะเขามีพิมพ์มาให้แล้วถึงแม้เราจะไม่รู้ภาษา รู้แต่ภาษาที่มีคนหมู่มากพูด เช่นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือเยอรมัน เราก็พอจะหาคำแปลของเรื่องที่มีผู้เขียนในภาษาอื่น ๆ ได้ เพราะที่จริงการแปลเพื่อที่จะให้คุณทุกท่านออกกำลังกาย บัญญา และทรัพย์ จำจะต้องมีคนอ่านมาก”²

² จากหนังสือเล่มเดียวกัน หน้า 20 - 21

ข้อความนี้ทำให้เราเห็นว่า นอกจากข้อคิดที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงแล้ว ก่อนที่เราจะตัดสินทำการแปลอย่างญี่ปุ่นนั้น เรายังคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น จำนวนผู้อ่าน การรวดเร็วทันการของ การแปล ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนและประสิทธิภาพของผู้แปล มีจุดนี้ก็จะเป็นการสั่นเปลือย โดยไร้ผล

ในที่สุดหวังว่าสมมานนี้จะบรรลุผลอย่างเต็มที่ โดยทำให้ความมุ่งหมายของการสอนภาษา

ในมหาวิทยาลัยออกมาย่างชัด และทำให้สร้างนโยบายที่มีคุณค่า

ถ้าข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาไทยด้วยประสิทธิภาพมากกว่านี้ คงสามารถถ่ายทอดความ

ประณາดีของข้าพเจ้าได้ก่อไว้

พูดตามนี้ “แต่จะบแทนภาษาญี่ปุ่นต้องยากกว่าญี่ปุ่นมากทันทีที่จะต้องรู้ภาษา”

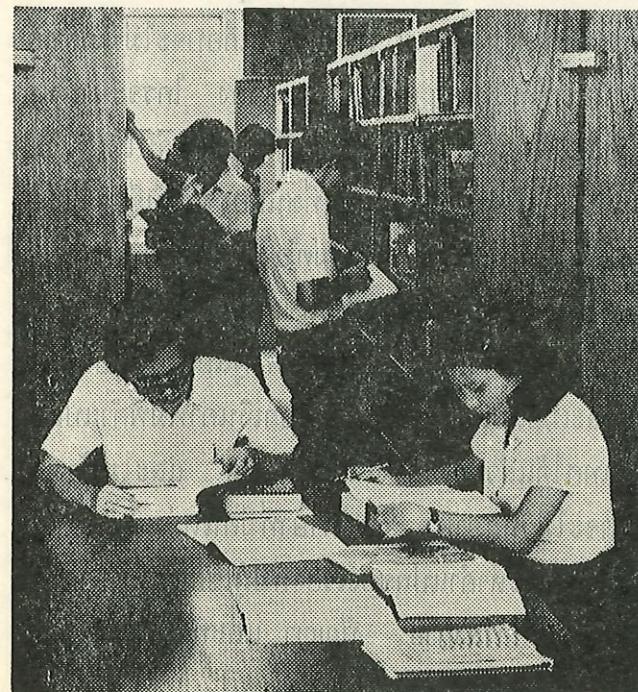
เมื่อ คณบดีคณะมนตรีนี้ กล่าวว่า “คุณจะต้องศึกษาภาษาญี่ปุ่นให้มากขึ้นเพื่อไม่ตกเบื้องหลัง

นักเรียนเมืองไทยที่เดินทางไปญี่ปุ่น ใจกว้างที่เน้นไปที่ภาษา แต่ก็ต้องมีความเข้าใจใน

ภาษาและภูมิปัญญา ไม่ใช่แค่ภาษา แต่ต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรม ความเชื่อ ความคิด

และภูมิปัญญาที่ต้องมี ถ้าไม่ได้จะตกเบื้องหลัง

รู้อะไรใหม่สู่รู้วิชา

เฉลล์ส่งเสริมการศึกษาของไทย

การมีผลเพียงผลลัพธ์ช่วยให้ชาติเจริญ เฉลล์ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของสังคมไทยควรหันสนใจความสำคัญข้อนี้ เฉลล์จึงจับประมาณส่วนหนึ่งสำหรับนิรุ่งการศึกษา ของไทยเป็นประจำเสมอมา โดยให้ทุนการศึกษา ขั้นมหาวิทยาลัยเป็นหลัก ๆ ทุน แก่นิสิตนักศึกษา ที่เรียนดีเด่นขาดทุนทรัพย์ สองผู้ทรงคุณวุฒิไปบรรยาย เดพาร์ทเมนท์มหาวิทยาลัย สถาบันศึกษา และสถาบัน ต่าง ๆ ให้เชิงพาณิชย์สารคดี หนังสือ อุปกรณ์ทาง วิทยาศาสตร์ และอื่น ๆ แก่โรงเรียนทั่วไป เพื่อประกอบการสอน จัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา เช่น รายการ “มหาวิทยาลัยทางอากาศ” และ “การตอบนักภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์”

นี่เป็นส่วนหนึ่งในนโยบายของเฉลล์ที่มุ่งทำ ประโยชน์ให้แก่สังคมไทย และการศึกษาของไทย

“ก้าวหน้าด้วยกัน”

Du bon et du mauvais usage

Aujourd'hui, je vais vous parler **chiffres**. Rassurez-vous, vous n'avez pas besoin d'avoir la "bosse des mathématiques"¹ pour comprendre mon propos.

Dans le langage sérieux de la grammaire, vous avez peut-être appris que les chiffres s'appellent **adjectifs numéraux**. Il y en a deux sortes :

1. **Les adjectifs numéraux cardinaux** qui marquent le nombre ou la quantité : *un, deux, trois, quatre, cinq.....* Ils sont invariables à l'exception de *un, vingt* et *cent* qui varient quelquefois.

2. **Les adjectifs numéraux ordinaux** qui marquent l'ordre ou le rang : *premier, deuxième, troisième, cinquième.....* Ils sont variables.

Voyons maintenant quelques particularités et emplois de ces adjectifs numéraux :

— **Un, vingt et cent.** Nous avons vu que ces trois mots peuvent varier. **Un** au féminin devient **une**, vous le savez. Il n'y a évidemment pas de pluriel : **Vingt** et **cent** prennent en général **s** lorsqu'il y en a plusieurs.

Ex : Quatre-vings personnes, cinq cents francs.

Mais si **vingt** et **cent** sont suivis d'un autre chiffre, ils restent invariables.

Ex : Quatre-vingt-quatre² points, trois cent quarante étudiants.

— Savez-vous écrire la **date**? A voir le nombre d'étudiants de quatrième année qui écrivent la date incorrectement en français, j'ose avancer qu'il doit y avoir quelques professeurs dans le même cas. Ce serait pourtant merveilleux si tout le monde faisait un tout petit effort pour apprendre. Vous allez voir, c'est très simple. Nous allons procéder par comparaison dans les langues que vous connaissez bien.

1. "avoir la bosse des mathématiques" = être doué pour cette discipline. Cette expression vient sans doute de la phrénologie, théorie du médecin Gall, selon laquelle la forme du crâne serait en relation avec le caractère ou les fonctions intellectuelles de l'homme.

2. En Belgique, on dit septante (70), octante (80) et nonante (90), en Suisse, on peut aussi dire septante et nonante, quelquefois huitante, jamais octante, ce qui est beaucoup plus facile que de devoir ajouter 11 à 19 à 60 quand on compte de 71 à 79 et à 80 de 81 à 89. C'est du reste ainsi qu'on parlait autrefois en France, avant que quelqu'un se soit mis en tête de compliquer les choses.

Thai
วันที่ 26 พฤศจิกายน 2522

Frnçais
Le 26 novembre 1979

Anglais

Américain

26th November 1979

November 26th 1979

Faisons quelques observations :

1. Le thaï et le français se ressemblent le plus : il y a "วันที่" et "le" qui tendent à disparaître de plus en plus dans les deux langues ; il n'y a pas de majuscule pour le mois ; il n'y a pas de signe de ponctuation.
2. Les différences avec l'anglais sont les suivantes : en anglais, le mois prend une majuscule ; la date est écrite en nombre ordinal, alors qu'en français on emploie le nombre cardinal, sauf pour le premier jour du mois.

Ex : Le premier mars (mais, le trente et un mars) ; il y a une virgule avant l'année.

3. L'américain est analogue à l'anglais, sauf l'inversion entre la date et le mois.

— **Les siècles.** On utilise l'adjectif ordinal.

Ex : Le dix-septième siècle. Au vingtième siècle.

Mais si l'on compte les siècles, on emploiera le nombre cardinal

Ex : Les Romains sont restés en Gaule cinq à six siècles.

Remarque : S'il y a un autre mot que "le", on dira "dans" au lieu ce "à", "Dans ce siècle", on ne dira pas "A ce siècle".

— **Les rois ou les papes.** On emploie le nombre ordinal pour le premier, le nombre cardinal pour tous les autres comme pour les dates du mois.

Ex : François premier, Louis quatorze, Jean-Paul premier, Pie douze.

— **Deuxième ou second.** Pour l'adjectif ordinal correspondant au chiffre 2, nous avons deux possibilités. En général, on emploiera "deuxième" s'il y a une suite et "second" quand rien ne vient après. J'ai lu la remarque suivante quelque part, je ne sais plus où : "Quand un homme parle de la Seconde guerre mondiale, c'est un optimiste. Si un homme parle de la Deuxième guerre mondiale, c'est un pessimiste."

Je ne vous ai exposé que quelques utilisations des adjectifs numéraux. Si vous désirez en savoir davantage, consultez votre livre de grammaire habituel, par exemple la "Grammaire pratique du français d'aujourd'hui" de Mauger ou "Le bon usage" de Grévisse.

Je voudrais aussi vous rendre attentifs au fait que la prononciation des chiffres est difficile parce que changeante. Par exemple, le mot "dix" peut se prononcer différemment suivant les mots qu'il accompagne.

Ex : J'ai vu dix personnes. [di]

Il y en a dix. [dis]

Il a dix-huit ans. [diz]

Mais je n'ai pas l'intention de vous donner un cours de phonétique aujourd'hui. Reportez-vous à votre livre de grammaire ou interrogez vos collègues français.

La lallonne

P.S. Je n'ai pas l'intention, en ce moment, de repaucher à la rédaction ses erreurs, ses coquilles, ses omissions de mots qui rendent incompréhensibles certaines phrases, ses caractères typographiques non conformes à ceux qui avaient été demandés, non, je voudrais ici, corriger une faute que j'ai, je l'avoue, commise moi-même. Dans le No 3/1979, p. 7, dans mon P.S., j'avais écrit, concernant le mot "événement" : "... ce serait plus correct phonétiquement, quoique je ne l'aie vu écrire ainsi dans aucun dictionnaire".

Il faudrait plutôt dire "... quoique je ne l'aie vu écrit ainsi..."

Le mot "l'" qui remplace "événement" ne peut faire l'action d'écrire lui-même, mais il peut être écrit. Je pense qu'il vaut mieux s'apercevoir de ses fautes soi-même si c'est un peu tard.

Les mots d'aujourd'hui accompagnent les œuvres de l'époque et leur donnent un sens.

Ex: [ʃɪ] as in the sentence

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

ສາຂາຮາຊ໌ເທົ່ວ

ໂທ. 2829136-42

ENTRETIEN AVEC Monsieur EMILE MANTICA

Directeur de l'Alliance Française de Bangkok

1er. Novembre 1979

Q. - M. le Secrétaire général de l'Alliance Française de Paris nous a indiqué au cours d'un entretien reproduit dans notre bulletin d'Avril - Juin 1979, la ligne directrice de la politique de l'Alliance Française au niveau de l'enseignement du Français à l'étranger, de la diffusion culturelle, et de la coopération avec le pays hôte. En ce qui vous concerne, M.Mantica, quels sont vos projets et réalisations?

R. - Je voudrais tout d'abord vous communiquer une impression que j'ai eue lors de mon arrivée à Bangkok, il y a un an.

J'ai été très agréablement surpris de constater que le nombre de Thaï parlant Français et ayant assimilé la culture française était très élevé Nombre de personnes à des postes importants ont une connaissance très approfondie du Français.

J'ai été agréablement surpris de constater que les Universités, que les Ecoles Secondaires réservaient une place de choix à l'enseignement de notre langue.

J'ai été surpris de constater que cet enseignement du Français est une réalité non seulement à Bangkok mais en province aussi.

Surpris également de constater l'existence effective et active de l'ATPF, qui est un lien capital entre les professeurs et un point de recherche sur le plan de l'enseignement de Français.

Ces rapports culturels entre la Thaïlande et la France existent depuis très longtemps et apparaissent donc aujourd'hui comme naturels, d'autant plus qu'aucune contrainte ne les limite. Pour notre part nous avons pensé tout naturellement que l'Alliance Française devait mettre tout en œuvre pour remplir son rôle, de lieu d'enseignement du Français, de diffusion et coopération culturelle. Pour cela nous essayons toujours d'améliorer la qualité de notre enseignement que ce soit sur le plan des effectifs de chaque cours que nous avons réduit au chiffre maximum de 25 étudiants, que ce soit sur le plan pédagogique en assistant nos professeurs et en

adaptant nos méthodes aux besoins particuliers de nos étudiants et même en faisant un effort esthétique de décoration de nos locaux. Qu'il me soit permis de dire ici qu'il n'y a pas de compétition entre les Universités, Ecoles et l'Alliance en ce sens que nous nous adressons à un public différent.

- Q. - Quels sont vos efforts sur le plan de l'enseignement du Français Fonctionnel ?
- R. - Comme vous le disait M. Greffet "Du point de vue de l'enseignement nous nous plaçons délibérément du côté de la pratique".

Nous avons envoyé une lettre circulaire aux Compagnies, Banques, Agences de voyage, aux Ministères, pour proposer des cours spécialisés.

A ce jour nous avons deux projets, un cours pour les guides d'une agence de voyage, et un cours pour les employés d'une banque. Ces cours s'adresseront à des personnes ayant déjà une certaine connaissance du Français. Nous nous efforcerons alors de leur apporter des connaissances plus précises en fonction du but déterminé. Pour cela nous essayons de réaliser non pas une méthode car nous n'en avons ni les moyens ni la prétention, mais plutôt un cours plus adapté aux besoins spécifiques des étudiants. Nous vous ferons part bien sûr de nos réflexions et résultats.

- Q. - Comment pensez-vous articuler votre coopération avec les professeurs de l'ATPF?

R. - Je pense que nous pourrions organiser quelques cours démonstration. J'entends par là que M. Malvaud, Millereux ou moi-même pourrions faire un cours devant des étudiants témoins et quelques professeurs comme observateurs. Ces cours seraient suivis d'une discussion.

Nous pourrions aussi organiser une causerie ou deux sur un sujet de pédagogie qui tiendrait à cœur aux professeurs de l'ATPF.

Il nous serait possible également, si vous le désirez d'organiser pour certains professeurs un stage de perfectionnement de Français, ou de formation pédagogique.

- Q. - Votre bulletin serait très utile pour nos professeurs de province. Vous serait-il possible de leur en faire le service ?
- R. - Certainement - A cet effet nous vous proposons d'augmenter le tirage de ce bulletin et de vous en offrir 500 exemplaires dont vous assureriez la distribution.
- Q. - Voudriez-vous nous parler maintenant de votre action culturelle.

R. - Nous sommes partis du principe suivant : Il est impossible d'enseigner le Français sans diffuser les connotations culturelles que le mot véhicule.

Uh exemple tout simple : lorqu'un français demande un croissant, il pense bien sûr à l'action de le manger mais aussi à son odeur, sa saveur, et au café qui l'accompagne et peut-être aussi au lieu où il est dégusté, c'est - à - dire au comptoir du café. Ainsi par sa nature et ses buts il semble que l'Alliance Française doive être le lieu idéal de diffusion de la culture française.

Nous essayons donc de présenter de nombreux films, d'Art et d'Essai, et des festivals de films très récents.

Ces films sont bien sûr un reflet de notre civilisation.

A ces films, nous ajoutons des concerts, des spectacles de danse, théâtre, mime.

Pour 1980 par exemple nous présenterons deux pièces de théâtre : l'une, les Chaises de Ionesco jouée par une troupe de France, l'autre, Du Vent dans les branches de Sassaïra de Obaldia interprétée par la Troupe du Canal que vous connaissez déjà.

Très récemment nous avons inauguré une salle d'exposition, dans laquelle s'est déjà tenu une exposition d'un peintre français. Prochainement nous prévoyons une exposition de photos, retrospective d'un siècle de cinéma. Ensuite ce sera une exposition sur les Energies.

Nous avons en projet, des expositions de toiles ou lithographies de peintres français. Mais nous souhaitons, et peut-être pourriez-vous être notre porte parole, mettre notre salle à la disposition des jeunes talents thaïlandais.

Q. - Pensez-vous pouvoir organiser des expositions de peintres Thaï en France ?

R. - Cela ne me semble pas possible dans un avenir proche, car l'Alliance Française de Paris est en train de réorganiser ses locaux et entre autre de réaménager son théâtre que M. Greffet souhaite voir devenir suivant son expression "le Théâtre des Nations".

Il nous faut donc attendre que cet aménagement soit terminé avant d'organiser cet échange culturel.

Q. - Pensez-vous que l'Alliance Française pourrait offrir des bourses d'étude à des étudiants ?

R. - Pour l'instant cela nous paraît difficile, mais des pourparlers sont en cours pour établir une collaboration entre des Sociétés françaises et l'Alliance Française pour

permettre à des étudiants de partir pour un mois ou deux, se perfectionner sur le plan de la langue française et aussi découvrir la France.

Mais tout ceci est un projet qui demande des délais de réalisation. En 1981 peut-être ?

Sur un autre plan, des professeurs pourraient peut-être, participer à des stages courts de perfectionnement pédagogique à l'Alliance Française de Paris. C'est une idée à développer.

Q. - Merci M. Mantica. Avant de vous quitter nous voudrions vous poser notre question habituelle : quel message voudriez-vous transmettre à nos membres?

R. - Je désire que les professeurs de l'ATPF, les étudiants de Français, les amis de notre langue, considèrent l'Alliance Française comme leur maison. J'en veux pour preuve la collaboration active qui s'est instaurée entre l'Alliance Française et l'ATPF.

Un exemple : la prochaine fête de l'ATPF qui se déroulera dans nos locaux le 18 novembre.

Je souhaite que nos activités engendrent une animation créatrice. Le bruit ne nous inquiète pas - Il nous appartient de le canaliser.

Cet interview a été réalisé par Mlle Sodchuen Chaiprasat et Mme Thida Boontharm

1 เดือนที่ Grenoble

โรงเรียนเทเวศรวิทยาคณ

วันที่ 1 ตุลาคม 2522

ขอประกาศกราบถูลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเจ้าพักลยาณิวัฒนา องค์นายกสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศส แห่งประเทศไทย

ตามที่ได้รับพระราชทานเชิญชวนให้ฝ่าพระบาท และความกรุณาจากทางสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ให้คณะครุษีสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีโอกาสได้รับทุนจากรัฐบาลฝรั่งเศสไปอบรมภาคฤดูร้อนที่มหาวิทยาลัย Grenoble ประเทศฝรั่งเศส เป็นระยะเวลา 1 เดือนนั้น คณะผู้เข้ารับการอบรมประกอบด้วยครุษีสอนภาษาฝรั่งเศสจากโรงเรียนรัฐบาลต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ดังมีรายนามดังนี้

1. นางสืบสาย สุขแก้ว โรงเรียนแพลลิตา กรุงเทพมหานคร
2. นางสาวจีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์ โรงเรียนเทเวศรวิทยาคณ กรุงเทพมหานคร
3. นางสาวจงกลณี ปลื้มสำราญ โรงเรียนสิงหนคร สิงหนคร
4. นางสาววินิตรัตน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา โรงเรียนอุธรรมวิทยาลัย อยุธยา
5. นางสาวสุชิดา วงศ์วิทย์ โรงเรียนโพธารามนาเสนี ราชบุรี
6. นางสาวอุไร วิศาล โรงเรียนสตรีพัทลุง พัทลุง

คณะผู้เข้ารับการอบรมได้ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2522

เวลา 21.30 น. โดยสายการบิน Air France เที่ยวบิน AF 197 ใช้เวลาเดินทางทั้งสิ้นประมาณ 16 ชั่วโมง โดยระหว่างทางเครื่องบินได้หยุดแวะเติมน้ำมันและพักที่เมืองการ์ซี และดูไบ แห่งละประมาณเกือบ 1 ชั่วโมง เครื่องบินเดินทางถึงสนามบิน Charles De Gaulle เวลาท้องถิ่น 8.30 น. วันที่ 1 สิงหาคม เมื่อผ่านพิธีการตรวจจากด่านศุลกากรเรียบร้อยแล้ว คณะฯ ก็ได้พบกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน C.R.O.U.S. ภายในบริเวณสนามบิน และได้รับมอบตัวรถประจำทาง เพื่อเดินทางเข้าปารีส หลังจากเดินทางถึง Porte Maillot และทางสำนักงาน C.R.O.U.S. ได้ส่ง

เจ้าหน้าที่พร้อมทั้งรับสัมนาคเล็กน้อย เพื่อพำนัยที่ทำการของ C.R.O.U.S. ประจำปารีส เมื่อติดต่อเรียบร้อยแล้ว ทางสำนักงานได้ให้เจ้าหน้าที่พากและผู้เข้ารับการอบรมไปยังหอพักของ C.R.O.U.S. ซึ่งตั้งอยู่บนถนน Dureau พร้อมทั้งมอบบัตรรับประทานอาหารของมหาวิทยาลัยปารีส ให้ด้วย หลังจากการรับประทานอาหารกลางวันแล้ว กดะฯ ก็ได้ไปชมสวนสาธารณะ Luxembourg และ La Tour Eiffel จนถึงเวลา 16.30 น. จึงได้เดินทางกลับไปสำนักงาน C.R.O.U.S. เพื่อรับตัวรถไฟไป-กลับ Paris-Grenoble และในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น ทางสำนักงาน C.R.O.U.S. ได้จัดเจ้าหน้าที่ให้พากและฯ ไปส่งยังสถานีรถไฟ Lyon เพื่อเดินทางต่อไป Grenoble แต่เนื่องจากภาระติดขัดมาก เพราะเป็นช่วงเวลาการหยุดพักร้อนของคนฝรั่งเศสทั้งประเทศ กดะผู้อบรมจึงพาตระหง่านไปสายตรงจาก Paris ไปยัง Grenoble ต้องขึ้นรถไฟสาย Paris-Lyon และเปลี่ยนรถไฟที่เมือง Lyon เพื่อไปยัง Grenoble อีกครั้งหนึ่ง ตลอดระยะเวลาจาก Paris ถึง Grenoble ซึ่งกินเวลาประมาณเกือบ 7 ชั่วโมง ทั้งคนจะต้องยืนกันตลอด เพราะรถไฟขบวนนั้นมีผู้โดยสารแน่นมาก และฯ เดินทางถึงสถานีรถไฟ Grenoble เวลาประมาณ 14.00 น. หัวหน้าคนฯ ได้ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของ C.R.O.U.S. ที่สถานีรถไฟ และได้เดินทางโดยรถรับจ้างไปยังหอพักของมหาวิทยาลัย ทั้งคนจะได้พักอยู่ในหอเดียวกันทั้งหมดซึ่งหอนั้นมีชื่อว่า CONDILLAC (B) เป็นหอพักที่อยู่ใกล้กับตึกเรียนมากที่สุด ต่อมานิวันรุ่งขึ้นคือวันที่ 3 สิงหาคม ทางคณะก็ได้ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อลงทะเบียนเข้ารับการอบรม ปรากฏว่า การอบรมได้เริ่มนั่นตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคมแล้ว ตั้งนั้นทางมหาวิทยาลัยจึงอนุญาตให้คณะผู้เข้ารับการอบรมเข้าชั้นเรียนได้ในวันจันทร์ที่ 6 สิงหาคม หลังจากนั้นทางมหาวิทยาลัยได้มอบบัตรประจำตัวนักศึกษาและโปรแกรมการอบรมให้ด้วย โปรแกรมการอบรมทั้งหมดมีรายการดังต่อไปนี้ คือ

1. — Enseignement théorique de Linguistique et méthodologie ou Activités de perfectionnement en langue française.

2. — Ateliers de pédagogie par petits groupes.

Les stagiaires ont pu choisir parmi un éventail de 9 thèmes (Niveau Seuil, grammaire, analyse de matériel didactique, français fonctionnel, bandes dessinées et pédagogie, chansons et pédagogie, écrit et lecture, utilisation de documents authentiques, approches de textes littéraires, ceux qui correspondaient le mieux à leurs besoins de formation)

3. — Enseignement de civilisation accompagné d'ensuètes ou Enseignement de civilisation et de perfectionnement en langue française.

4. — Enseignement facultatif : les stagiaires intéressés ont pu suivre parallèlement des Conférences sur la Littérature et la Civilisation Françaises contemporaines.

ในตอนบ่ายของวันที่ 3 สิงหาคม คณะฯ ได้เดินทางเข้าเมืองไปยังสำนักงานของ C.R.O.U.S. ประจำเมือง Grenoble เพื่อไปรับเงินทุนที่ทางรัฐบาลฝรั่งเศสจ่ายให้คนละ 1,400 ฟรังก์ หลังจากนั้นก็เที่ยวชมสถานที่ที่น่าสนใจของเมือง Grenoble และได้ขึ้นรถกระเช้าไปที่ยอดภูเขาช่องมีคุกเก่าของเมืองตั้งอยู่ จากนั้นเข้าสามารถมองลงมาเห็นทิวทัศน์อันสวยงามของเมือง Grenoble ได้ทั่วหมด ซึ่งเป็นภาพที่น่าประทับใจมาก

ตลอดระยะเวลาของการอบรม ทางมหาวิทยาลัยจะจัดกิจกรรมต่าง ๆ หลายประเภทในตอนเย็นเกือบจะทุกวัน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านการฝึกหัด吉祥ในการใช้ภาษาแก่ผู้เข้ารับการอบรม โดยผู้เข้ารับการอบรมไม่ต้องเสียค่าผ่านประตู แต่ผู้สนใจอื่น ๆ จะต้องเสียค่าผ่านประตูคนละ 3 ฟรังก์ กิจกรรมซึ่งทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นได้แก่ การจัดฉายภาพยนตร์ การแสดงดนตรี การจัดงานพบปะสังสรรค์ระหว่างผู้เข้ารับการอบรมด้วยกัน

การอบรมสัมมูลคงในวันที่ 28 สิงหาคม 2522 ซึ่งก่อนจะสัมมูลการอบรม ทางมหาวิทยาลัยได้จัด “คืนนานาชาติ” เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสนำเอารัตนธรรม การละเล่น ต่าง ๆ ประจำชาติ ไปเผยแพร่ให้ผู้เข้ารับการอบรมอื่นได้รู้จัก คณะผู้เข้ารับการอบรมจากประเทศไทย ได้แสดงการรำวงแบบมาตรฐานซึ่งเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติมาก

ในคืนวันที่ 28 สิงหาคม 2522 เวลา 23.30 น. คณะฯ ได้ออกเดินทางจากเมือง Grenoble ไปยัง Paris ถึง Paris เวลาประมาณ 7.10 น. โดยขบวนรถไฟได้หมุนระยะการเดินทางที่สถานีเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในกรุง Paris ซึ่งมีชื่อว่าสถานี Bercy เนื่องจากมีที่นั่งห่อและกระเบื้องเดินทางเป็นจำนวนมาก คณะฯ จึงได้นำกระเบื้องเดินทางและสมภาระต่าง ๆ ไปฝากไว้ที่ครุรับฝากอัตโนมัติในบริเวณสถานีรถไฟ Bercy โดยต้องจ่ายเงินค่ารับฝากวันละ 3 ฟรังก์ต่อ 1 ตู้ จากนั้น คณะฯ ก็ได้เดินทางโดยรถไฟใต้ดินเพื่อไปติดต่อ กับสำนักงาน C.R.O.U.S. เรื่องที่พักระหว่างที่อยู่ในปารีส แต่ปรากฏว่าคณะฯ เกิดหลงทางจึงเดินต่อไปเรื่อย ๆ บังเอิญได้พบกับชาวเวียดนามสูงอายุคนหนึ่ง ชื่อ Monsieur Nguyen Van Tin ซึ่งเคยเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิ์สมการของพระบาทสมเด็จเจ้าอยู่หัว โดยตั้งหลักฐานทำมาหากลายชี้พอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ เป็นเวลาถึง 34 ปี ชาวเวียดนามผู้นี้บอกกับคณะฯ ว่าบังรัลิกถึงบุญคุณของแผ่นดินไทยและคนไทยเสมอและได้เชิญคณะฯ ไปพักที่บ้านของเข้า ซึ่งตั้งอยู่ที่เมือง Montigny les Cormeilles อยู่ห่างจาก Paris ประมาณ 18 กิโลเมตร คณะฯ

ได้ไปพักอยู่ที่บ้านของชาวเวียดนามผู้นี้เป็นเวลาประมาณ 1 สัปดาห์ ระหว่างนั้นได้ท่องเที่ยวชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ ทั้งในและนอก Paris เช่น L'Arc de Triomphe de L'Etoile, Versailles, Le Louvre, L'Arc de Triomphe du Carrousel, le Sacré-Coeur และอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในด้านความรู้รอบตัวเกี่ยวกับอารยธรรมของประเทศฝรั่งเศส

คณะฯ ได้ออกเดินทางจาก Paris เพื่อกลับมายังประเทศไทย ในวันที่ 6 กันยายน 2522 โดยสายการบิน Air France เที่ยวบินที่ AF 190 เครื่องบินออกจากสนามบิน Charles De Gaulle เวลาประมาณ 14.30 น. aware ระหว่างทาง เดินทางกลับมายังประเทศไทย ได้ลงจอดที่กรุงเทพฯ ถึงกรุงเทพฯ เวลาประมาณ 10.30 น. วันที่ 7 กันยายน หลังจากผ่านการตรวจตราเอกสารประจำตัวและกระเป๋าเดินทางที่ค่านศุลกากรประจำสนามบินเรียบร้อยแล้ว ทุกคนในคณะฯ กำลังจากกันโดยนัดหมายว่าจะไปรายงานตัวที่กระทรวงศึกษาธิการพร้อมกันในวันที่ 10 กันยายน เวลา 9.00 น.

บัดนี้ขอประทานกราบถูลเสนอให้ทรงทราบถึงความคิดเห็นของคณะฯ เกี่ยวกับการเดินทางไปรับการอบรมในประเทศฝรั่งเศสครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

การที่ได้มีโอกาสไปรับการอบรมในประเทศฝรั่งเศสครั้งนี้ เป็นประโยชน์แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีโอกาสได้เพิ่มพูนประสบการณ์ตรง ทั้งด้านการศึกษา วัฒนธรรม และการใช้ภาษา ซึ่งก่อให้เกิดความก้าวหน้าในด้านวิชาชีพ และเสริมสร้างให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น ทางสมาคมครุภัณฑ์รัตนศาสตร์ จะจัดหาทุนประมาณนี้ให้แก่ครูในระดับมัธยมต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง แต่ระยะเวลา 1 เดือนของการอบรมนั้น ทางคณะฯ ผู้เข้ารับการอบรมมีความเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป ถ้าใช้เวลาอบรมสัก 3 เดือนจะเหมาะสมมากกว่า ทั้งนี้เพราะผู้เข้ารับการอบรมจำเป็นต้องใช้เวลา 2-3 อาทิตย์ ในการปั้นตัวและคิดตามการเรียนการสอนในห้องเรียน รวมทั้งต้องพยายามพัฒนาทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับค่าใช้จ่ายในการอยู่ในประเทศฝรั่งเศสนั้น ผู้เข้ารับการอบรมต้องเตรียมเงินส่วนตัวไปสักจำนวนหนึ่งเพื่อร่วงจ่ายก่อนที่จะได้รับเงินทุนจากการสำนักงาน C.R.O.U.S. นอกจากราคาที่ในการออกใบอนุญาตออกสถานที่ในบางวิชา ผู้เข้ารับการอบรมต้องจ่ายเงินค่าเดินทางและค่าอาหารเองอีกด้วย โดยทางรัฐบาลฝรั่งเศษจะจ่ายเงินให้เพียง 1,400 ฟรังก์เท่านั้น ค่าหอพักที่เกิน 300 ฟรังก์ผู้เข้ารับการอบรมก็ต้องจ่ายเพิ่มอีก ซึ่งจำนวนดูแล้วต้องจ่ายเพิ่มอีกประมาณ 105 ฟรังก์ ต่อ 1 คน

จากประสบการณ์ 1 เดือนในประเทศไทย ผู้เข้ารับการอบรมคิดว่าเป็นประโยชน์มาก และขณะ ฯ รู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณทางสมาคมครุภำษ่าฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยมา ณ ที่นี้ด้วย

ความมีค่าแล้วแต่จะทรงพระกรุณา

นางสีบสาย สุขแก้ว

นางสาวจีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์

นางสาวจงกลณี ปลื้มสำราญ

นางสาวสันติษา วงศ์วิทย์

นางสาวอุไรวรรณ วิศาล

ขออภัย บทความในวารสาร ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 กค-กย 2522 เรื่อง
Quel français enseigner en Thaïlande ? หน้า 5 ย่อหน้าที่ 3

หน้าความเดิม

qui ont déjà acquis une certaine maîtrise de ne pas les

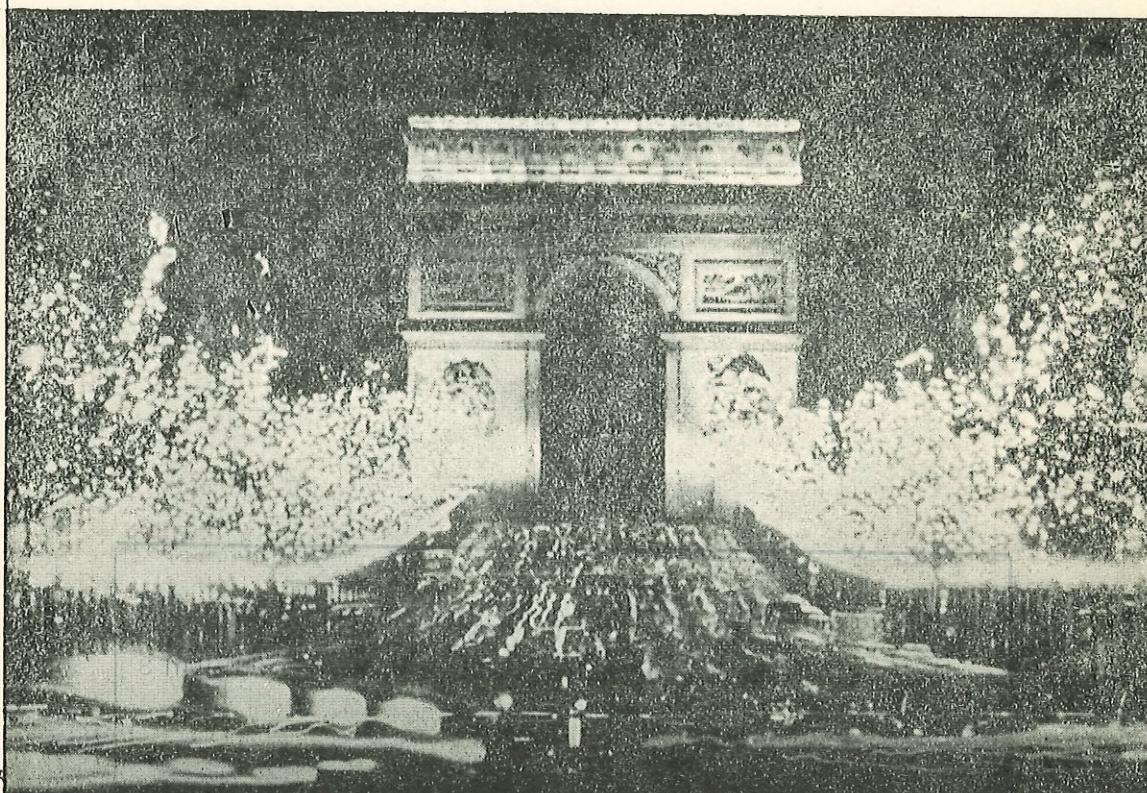
contaminer. *Cette contamination peut être due à la présence de bactéries ou de virus dans l'eau ou dans les aliments.*

ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ ເກີ່ມືນ

qui ont déjà acquis une certaine maîtrise de la langue

afin de ne pas les contaminer . . .

Paris chaque jour.

Paris, tous les jours. Des départs, le soir, à une heure agréable, de nos merveilleux Boeing 747. L'arrivée, le matin, dans le plus bel aéroport d'Europe: Roissy-Charles de Gaulle. La traditionnelle cuisine française, ses vins, son service...

Et puis, si vous devez aller plus loin, en Europe ou aux Etats-Unis, des correspondances, presque immédiates, dès votre arrivée. Et pourquoi pas Concorde vers New York, Washington et depuis peu, Mexico. Alors.. venez nous voir!

AIR FRANCE // Le meilleur de la France vers le monde.

Pour informations complémentaires, contactez votre agent de voyage ou AIR FRANCE, 3 Patpong Road, tél. 233.7100-19. Réservations immédiates, tél. 234.7901-5. Agent Général: World Travel Service Ltd., tél. 251.4928-32.

"... អាមេរិកសាស្ត្រនៃប្រជាជាតិ ដែលមានចំណាំថាបានមើលបានជាបាន (Bonne)"

เรียนฝรั่งเศสจากเพลลง

បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

ខ.ស.ស.

Le premier bonheur du jour

—Françoise Hardy

បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

Le premier bonheur du jour, បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

C'est un ruban de soleil

បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

Qui s'enroule sur ta main

Et caresse mon épaule . . . , បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

C'est le souffle de la mer បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

Et la plage qui attend, បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

C'est l'oiseau qui a chanté

Sur la branche du figuier. បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

(សាស្ត្រក្នុងការបានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង)

Le premier chagrin du jour,

C'est la porte qui se ferme, បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

La voiture qui s'en va,

Le silence qui s'installe . . . , បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

Mais bien vite tu reviens

Et ma vie reprend son cours . . . , បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

Le dernier bonheur du jour

C'est la lampe qui s'éteint . . . , បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង

(បានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង)

វីរុទ្ធឌាន វារ៉ាទី បើនកវិរុទ្ធឌាន ឬទីនៅបានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង ឬទីនៅបានដឹងទៅថា តើវាបានដឹងពីកីឡាក់ដឹង — កីឡាក់ដឹង

ការិយាល័យនៃផលិតផល នៅក្នុងកីឡាក់ដឹង

(Florian) ที่มากลายเป็นเนื้อเพลงมีชื่อเหมือนกัน ที่ว่า “Plaisir d'amour ne dure qu'un moment” แล้วก็เทียบกันไว้เล่าย่าว่า “Chagrin d'amour dure toute la vie” รู้จักเนื้อเพลงนี้แล้วก็เท่ากับเรียนรู้จักใช้กริยา durer ไปด้วย

ประการที่สอง เนื้อเพลงที่เรากำลังน้ำเสียงอยู่นี้ พูดถึงความสุขเทียบความทุกข์ก็จริงแต่อย่าลืมว่าเข้าพูดถึงสุขทุกข์ในแต่ละวันเท่านั้น ทำให้อุดมใจได้ว่า ชีวิตคนนี้มันยาวนานและไม่แน่นอน จะสุขจะทุกข์ก็คิดกันแค่วันต่อวันก็ถูกใจไปแล้ว

- un ruban de soleil : สำวนนี้ให้ภาพพจน์ที่เหลือเกิน คิดว่าแทนไม่ต้องขอ沁นายว่า “แบบของแสงอาทิตย์” นั้น ทั้งสวยทั้งมีความหมายถึงการเริ่มต้นของวัน ทั้งแทนความอบอุ่นอันแสนสำคัญ สำหรับคนเมืองหนา
- s'enrouler : ม้วนตัวเอง แสงเดกดีที่ทอดมาเป็นແນบยาว ม้วนตัวเองอยู่บนมือเธอ ฝรั่งเศสร่างภาพพจน์และจินตนาการอย่างนี้ แสงเดกดือดายามบ่มือคน เป็นสิ่งจับต้องไม่ได้ เอาไว้รอง เอาไว้อับ มันก็ลอดก้ม้วนไป จับต้องไม่ได้
- caresser : toucher avec amour ou affection, montrer de l'amitié (ลูบไล้, แตะต้องด้วยความรัก ความเอ็นดู)

ex : —Un ruban de soleil caresse mon épaule.

(แสงเดกดีที่ทอดมาลูบไล่ป่าของฉัน – ให้ความรู้สึกเบาและอ่อนโยน)

—Les chats aiment bien être caressés.

(แมวชอบให้คนลูบไล้ตัวมัน)

—C'est un grand bonheur pour la pauvre mère aveugle de pouvoir encore caresser les cheveux de sa petite fille retrouvée.

(เป็นความสุขอันยิ่งใหญ่ของแม่ผู้ตาบอด ที่ได้ลูบไล่ผมของลูกสาว ผู้กลับมาให้ได้พบอีกรังหนึ่ง)

- le souffle : ลมหายใจออก, ลมเบ้าจากปาก, เสียงหอบ

ex : —C'est le souffle de la mer qui attend.

(เสียงหอบ เสียงหายใจของทะเลที่คอยเราอยู่ – หมายถึงลมทะเล และหาด น้ำทะเลที่เป็นราก คงท้องหมายถึงว่าเป็นสิ่งที่เรียกวังให้เราไปหา คือทะเล และชายหาด (la plage))

—Le petit garçon est si content de pouvoir éteindre toutes les chandelles d'un seul souffle.

(เด็กน้อยที่ใจเหลือเกินที่สามารถเป่าที่เดียวให้เทียนดับได้หมด)

—souffler (v.) เป่า, กระซิบ, บอกบก (เป็นกริยา ใช้ได้มากกว่าเป็นนาม)

ex : —Les typhons vont souffler fort ce mois-ci.

(เดือนนี้ลมแรงพัดแรง)

—Souffler dans vos doigts pour vous chauffer un peu.

(จะให้อุ่นชื้นสักหน่อยก็เอาปากเป็นผ้าเช็ด)

—Chaque acteur a besoin de quelqu'un pour le souffler.

(นักแสดงแต่ละคนต้องมีคนดูแลบอกบก)

—un figuier : ต้นมะเดื่อ (ฝรั่ง) ไม่เหมือนมะเดื่อไทย ต้นไม่โคนัก ใบหนา ลูกรูปเหมือนถุงรุดปาก เวลาคิบสีเขียว สุกสีม่วง ข้างในเมล็ดเล็กละเอียด หวาน รับประทานได้ทั้งคิบ และหากแห้ง กวีหรือนักเพลงชอบกล่าวถึง ไม่แน่ใจว่าพระราชนิร

— la porte qui se ferme, la voiture qui s'en va : ทง 2 ประการคือ ประตูที่ปิดเอง (เพราะคนออกไปแล้ว) ก็ตี รถที่แล่นออกไปก็ตี ล้วนแต่บอกถึงการจากไป

— le silence s'installe : ความเงียบเข้ามายังหลักที่นั่น

— s'installer (v.) : s'établir, prendre possession (ตั้งหลัก หรือ ยึดเอา)

ex : — Le silence s'installe.

(ความเงียบเข้ามาตั้งหลัก หรือยึดเอา — แทนความมีชีวิตซึ่งเดิมเคยมี)

— Installez-vous, la conférence va commencer bientôt.

(เข้าที่เข้าทางเสีย การประชุมจะเริ่มน้อยแล้ว)

— Avant de pouvoir trouver un appartement qui lui plaît, il va s'installer temporairement chez sa soeur.

(ก่อนที่จะหาที่อยู่ที่เหมาะสมใจได้ เขาก็จะไปบังหลักอยู่ชั่วคราวก่อน ที่บ้านพี่สาว)

— ma vie reprend son cours : ma vie recommence, comme avant. (ชีวิตเริ่มดำเนินใหม่เหมือนเดิม)

— le cours : คำมานากริยา courir (วิ่ง หรือ ดำเนินไป) มีหลายความหมายส่วนใหญ่
ไม่จำกัดความหมายเดิม • ได้แก่ le mouvement des eaux, le fleuve ou la
rivière, la durée, l'enseignement
(สายน้ำ/แหล่งน้ำ แม่น้ำลำน้ำ ระยะเวลา การสอน)

ex : Ma vie reprend son cours.
(ชีวิตของฉันก็เริ่มตามเส้นทางเดิม — กว่าเบรียบชีวิตเหมือนสายน้ำ จึง
ใช้สำนวนนี้)

- Le petit ruisseau suit son cours à travers le bois.
(ลำธารน้อย ๆ นั้นไหลไปตามเส้นทางผ่านไปในละเมะ)
- Au cours de ta vie, tu trouveras beaucoup de gens qui ne
connaissent pas la signification du mot : “la reconnaissance”.
(ในการดำเนินชีวิตของเจ้า เจ้าจะได้พบว่า คนจำนวนมากไม่รู้จักความ
หมายของคำว่า “การรู้คุณคน”)
- Je n'irai pas au cours cet après-midi.
(บ่ายนี้ ฉันจะไม่ไปฟังคำบรรยาย)

— C'est la lampe qui s'éteint : ตะเกียงที่ดับลง
ประโภคนี้เปลี่ยนไปย่าง แต่ความหมายต้องคิดลึก ตะเกียงที่ดับลงนี้ น่าจะมองว่า
เป็นความทุกข์ ความมีความมากกว่าจะเป็นความสุข
แต่ผู้แต่งคำร้องคงประณญาให้เข้าใจว่า เมื่อบุคคลผู้เป็นที่รักกลับมาแล้ว ทุก
อย่างก็เหมือนเดิม ทั้งวันมีแต่ความสุข และจะเป็นเช่นนั้นจนถึงเวลาที่วันเวลาสิ้นลง คือ
เมื่อดับไฟ

Lettre à Arada

Chère Arada,

Quel fut mon étonnement, en lisant le dernier Bulletin de l'APTF (3/2522) de me découvrir une nouvelle et perfide amie, qui s'adressait à moi par la voie de notre périodique ;

Vous dites que c'est mon "Dialogue" qui vous a poussée à prendre la plume. Ce petit article se voulait, en toute innocence, un divertissement léger, mais il semble avoir touché là où le bât blesse. Cependant, j'estime que tout article qui provoque un échange remplit son but. D'autre part, on m'a fait savoir que la Secrétaire générale de la FIPF m'avait fait l'honneur de le trouver amusant. Il est dommage qu'elle ne puisse lire votre lettre. Vous savez, des goûts et des couleurs . . . Personnellement, je trouvais que les jeux de mots n'étaient pas des plus réussis, mais je vous remercie des louanges que vous adressez à mon français et à mon style. Je n'ai jamais eu la prétention de bien écrire, j'essaie seulement d'écrire correctement, mais un compliment n'est jamais à dédaigner, même s'il est sournois.

Chère Arada, nous ne sommes pas tout à fait sur la même longueur d'onde, mais je veux bien m'élever jusqu'à vos nobles préoccupations qui sont aussi les miennes quand je ne suis pas en train de plaisanter.

Rassurez-vous, je n'ai pas l'intention de transformer mes élèves en baudets, mais j'estime qu'un professeur de français a pour mission première d'apprendre le français à ses élèves. Si, par la suite, j'ai l'occasion d'en faire des "hommes", ce sera toujours par le biais du français ou de la culture française, les professeurs des autres disciplines ayant déjà l'occasion de le faire en thaï. Comme l'enseignement des langues étrangères est avant tout un enseignement de "skills", si l'on ne veut s'occuper du fond qu'en thaï, où les "skills" s'exerceront-ils, du moment qu'ils ne peuvent s'exercer sans aucune matière ? Puisque vous reconnaissiez que le français est une langue difficile, à tel point que les Français ne sont pas toujours d'accord entre eux, c'est une raison de plus pour que les professeurs thaïs ne se sentent pas gênés de faire des fautes en écrivant. Comme la matière qu'ils ont à enseigner est le français, il est recommandé et même impératif qu'ils maintiennent

le niveau de leur langue et même l'améliorent en lisant et en écrivant, quitte à faire corriger leurs fautes par des collègues français comme cela se fait couramment, surtout pour les mémoires et les thèses.

En ce qui concerne la traduction, je suis d'accord avec vous. Comme les Japonais, nous avons une langue qui est différente de celles de tous les autres pays dans le monde. Notre langue ne nous permet donc pas d'être au courant de ce qui se fait ailleurs. Ce serait très utile pour le public en général si des traductions lui rendaient accessible le contenu des livres français. Mais nos professeurs ne sont pas le public en général, ils savent le français. En outre, pour être bon traducteur, il faut un très bon niveau linguistique et culturel dans les deux langues. Pour avoir une équipe de traducteurs comme vous le souhaitez, permettez donc aux professeurs d'accéder à votre niveau sans aucune inhibition.

Enfin, le Bulletin de l'ATPF, c'est l'organe officiel d'une association de professeurs de français. Si l'on vous écoutait, si je vous écoutais, le Bulletin serait bientôt entièrement en thaï, ce qui nous ferait faire des économies, parce que nous n'aurions plus besoin de l'envoyer aux Français ni en France.

Mais je ne suis pas près d'abandonner la cause de la langue française et je parie qu'il y en a encore beaucoup comme moi.

Naturellement, mes encouragements vous sont acquis d'avance, mais je n'ai pas très bien compris pourquoi : pour votre enseignement du français ? pour vos écrits en thaï sur des sujets français ? pour votre famille ? pour votre situation financière ? Quoiqu'il en soit, je vous adresse mes meilleurs voeux pour vos entreprises si elles sont pour une bonne cause.

P.S. Vous m'excuserez de ne pas vous tutoyer, ce n'est pas pour la même raison que Prévert dans "Barbara", mais simplement parce que je ne dis "tu" qu'à ceux dont je connais le visage,

สำนักงานคณะกรรมการฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

การสัมมนาเรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศส 25-26 ตุลาคม 2522

สมาคมฯ ร่วมกับสำนักทูตวัฒนธรรมฝรั่งเศส ได้จัดการสัมมนาการสอนภาษาฝรั่งเศส ศึกษาปัญหาที่เนื่องระหว่างธุรกิจและอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 25-26 ตุลาคม 2522 ณ กรุงพัฒนาหลักสูตร บริเวณท้องฟ้าจำลอง กรุงเทพฯ มีผู้เข้าร่วมสัมมนารวมทั้งสิ้นประมาณ 120 คน คณะกรรมการดำเนินงานจะจัดทำสรุปผลการสัมมนาดังกล่าว จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม เพื่อแจก สมาชิกสถาบันและโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือส่งแบบสอบถาม ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

กิจกรรมประจำปีของสมาคม เนื่องในปีเด็กสากล

เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2522 สมาคมฯ ร่วมกับสมาคมฝรั่งเศส ได้จัดกิจกรรมประจำปีของสมาคม เนื่องในปีเด็กสากล ซึ่งได้ให้ชื่อว่า *L'Enfant* กิจกรรมที่ได้จัดในวัน งานมีหลายประเภทค่ายกันคือ การแข่งขันตอบปัญหาภารยนตร์ รายการเพลงประกอบหุ่น การแข่งขันประกวดภาพวาด นิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องของเด็ก รายการอภิปราย “ผู้ใหญ่ในสายตาเด็ก” ห้องดับบล็อก และอุตสาหกรรม การแสดงละครสั้น และหุ่นกระบอก ผู้ชนะเลิศประเภท ท่อง ฯ ของการแข่งขันได้รับพระราชทานรางวัล จากองค์นายสมาคมฯ ในงานนี้มีสมาชิกฯ และผู้สนใจร่วมงานกันประมาณพันคน งานสิ้นสุดลง เมื่อเวลา 17.00 น.

ทุน Printemps 1980

ตามที่สมาคมครุภำษากาฝรั่งเศสฯ ได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องทุน ผู้ก่อตั้งในประเทศฝรั่งเศสตาม รายละเอียดที่ได้แจ้งไปแล้วนั้น ขณะนี้ สมาคมฯ มีความยินดีที่จะแจ้งให้ทราบว่า รัฐบาลฝรั่งเศสได้ก่อตั้งในชั้นแรกแล้ว ส่วนรายละเอียดอื่นๆ จะแจ้งให้ทราบในภายหลัง ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้รับทุน Printemps 1980 มีรายนามดังต่อไปนี้คือ

	โรงเรียน	จังหวัด
1. น.ส. อรุณรัตน์ สุขสวัสดิ์	ประจีนบุรี	ประจีนบุรี
2. นางทองทิพย์ เบญญาพร	สกอร์มพาณิชย์	กรุงเทพฯ
3. นางประจาน บุราพางกูร	ราชบูรณะ	ฉะเชิงเทรา

กิจกรรมของสภาคบฯ

เนื่องในปีเด็กสากล 18 พฤศจิกายน 2522

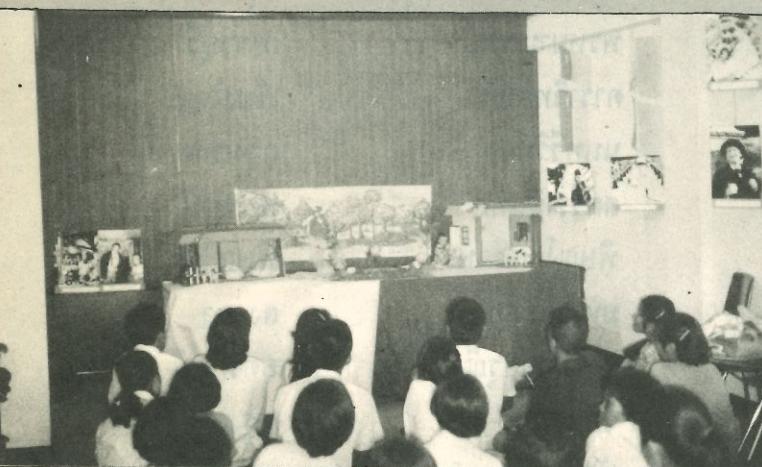
ณ สมาคมฝรั่งเศส สาร

*ผู้ใหญ่ในสายตาเด็ก

plat ฯ ท่านเอกสารราชทูตฝรั่งเศสร่วมงาน *

*
แข่งขันตอบคำถาม
จากภาษาญี่ปุ่น

*
หุ่นกระบอก

*
ภาพที่ชนะเลิศ

รับพระราชทานรางวัล

โรงเรียน	จังหวัด
4. น.ส. มัยสุรีย์ อมันคงล	ยานนาเวศวิทยาคณ
5. นางวารี จันทมูล	กรุงเทพฯ ร้อยเอ็ด
6. นางวัชรี เศวตเกรนี	กรุงเทพฯ สตรีมหาพฤฒาราม
7. นางประภาพรณ ภูมิสิงหาราช	พัทลุง สตรีพักถุง
8. นางวรุณี พงศ์อุดม	ชัยภูมิ ชัยภูมิภักดีชุมพล
9. น.ส. ผ่องพรพรรณ สุวรรณหนันท์	กรุงเทพฯ สตรีวัตระฆัง
10. นายทวี อ่อนประเสริฐ	กรุงเทพฯ สภาราชินีครัง
11. นางอารมณ์ บุญวงศ์	สงขลา วนารีเนลิน
12. น.ส. อรรัตน์ เสริมกิจเสรี	ภูเก็ต สตรีภูเก็ต
13. น.ส. มาลิณี รินทร์วิทูรย์	กรุงเทพฯ โภธินบูรณะ
14. น.ส. พชนีย์ วิบูลย์พันธุ์	สงขลา มหาชิราวด
15. น.ส. อัชณีย์ จิตชอบใจ	ฉะเชิงเทรา คัดครุณี
✓ 16. น.ส. ประมาณ ลีศิริเสริญ	กรุงเทพฯ กรุงเทพฯ
✓ 17. นางคิริรัตน์ ก้าศักดิ์ address ๑๐๘	กรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข
18. นางคิริลักษณ์ พรมเลี่ยม	เพชรบุรี พระมนูสราณ
✓ 19. น.ส. จิตรา คุ่วินทร์พันธุ์	เชียงใหม่ การวิทยาลัย
✓ 20. น.ส. จินคนา บูรณพันธุ์	กรุงเทพฯ นนทบุรี
21. นางจงกลณี ศรีสำราญ	อุตรดานี สตรีวิทยา
22. นางพรพิศิษฐ์ ชัยชนะ	พิษณุโลกศึกษา พิษณุโลก
23. นายส่ง่า สุขเขียว	สงขลา มหาชิราวด
24. นางลักษดา วนิทิ	อุตรดิตถ์ บุตรกิตติครุณี
25. น.ส. ออมรา จุลละวนิช	กรุงเทพฯ วัดสาระเกศ
26. น.ส. ประณิธดา รอควรรณะ	กรุงเทพฯ วัดปากน้ำ
27. น.ส. แจ่มจิตต์ ลีมอุสันโน	กรุงเทพฯ วัดอินทาราม
28. นางสาววิตรี จิรโชติร่วี	กรุงเทพฯ ชีโนรสวิทยาลัย
29. น.ส. สุนีย์ ปั่นเจริญ	กรุงเทพฯ บางรักวันวิทยา
30. น.ส. สดชื่น อุปلاقาน	กรุงเทพฯ บางปะกอกวิทยาคณ
31. น.ส. ศิริกุล ยั่งยืน	ชลบุรี ชลกันยานุกูล
32. น.ส. พราพิพย์ อุนากุล	ชลบุรี ชลกันยานุกูล

เกณฑ์ในการคัดเลือกนั้น สมาคมฯ ได้พิจารณาจากอายุราชการในการสอน และเป็นผู้ที่ยังมุ่งเน้นให้รับทุนได้ ๗ เดย์ไปศึกษาต่อในประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

อนึ่งเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกทุนของสมาคมฯ นั้น จะเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของทุนด้วย จึงเรียนมาให้ทราบ

สมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

บริษัท จันทนิมิตก่อสร้าง จำกัด

155 ถนนประดิพัทธ์ โทร. 2790482

รับเหมา ก่อสร้าง ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต

สีเดลต้า

ยอดสีที่นียนมิใช่หัวยุ่น

สีเดลต้า พานิชการทดสอบมาอย่างทบทวน จนพิสูจน์ด้วยตนเองได้แน่นอน
แนวเส้นแบดเจะแพดเจา พนฟ้าจะกราน้ำเข้มข้น สีเดลต้าก็ไปแปดเจาง
สีเดลต้า ทาบ้ายไม่ลอกไม่ล่อนให้สีที่สวยงามกว่า ทนทานนานกว่า ซึ่งบรรหัมดีต่ำากกว่า
เป็นที่ถูกใจ ทั้งสถาปันิก ผู้รับเหมา และเจ้าของอสังหาริมทรัพย์

สีเดลต้า สู๊เดต้า สู๊พน ทนทานกว่า:

ด้านหน้างานหรือรายอื่นๆ ก็ได้

ด้านหน้างาน เช่น ห้องน้ำ ห้องนอน เป็นต้น

CIVILISATION FRANCAISE

๕

พยอน ธรรมบุตร

Tu es malade !

เมื่อคุณอยู่ในฝรั่งเศส และเกิดเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้น คุณจะต้องพยายามใช้ภาษาฝรั่งเศส พูดจาสื่อสารกับคนฝรั่งเศสให้เข้าใจกันได้ด้วยดี เพื่อที่ว่า อาการของคุณจะได้รู้ขึ้น แทนที่จะ เลวลง

เข้าวันที่หน้าตาของคุณไม่คร่าจะแจ่มใสสดชื่นนัก ถ้าเพื่อนฝรั่งเศสสามคุณอย่างห่วงใย

“Qu'est-ce que tu as ?”

ก็อย่าไปผลอตอบตามความเคยชินที่เคยเรียนเคยสอนไว้ใน Fixation เป็นอันขาดว่า “J'ai un livre.” เพราะเขาต้องการถามคุณว่า เป็นอะไรหรือเปล่า (ไม่สบายหรือ)

ถ้าคุณไม่สบายในฝรั่งเศส จะมีหมอไว้ให้บริการรักษาคุณถึง 64,000 คน แต่พยาบาล อีก 120,000 คน ฝรั่งเศสมีหมอ 1 คน ต่อประชากร 818 คน เคยสัมภาษณ์คุณหมอที่เคย ตรวจโรคให้สมัยเมื่อเรียนอยู่มหาวิทยาลัยปารีส ถ้ามีสถานภาพเกี่ยวกับหมอฝรั่งเศสเหล่านี้

“หมอมีเพียงประมาณ 40 % เท่านั้น ที่กินเงินเดือนประจำตามโรงพยาบาล คลินิก หรือ คุณยังบริการสาธารณสุข แต่หมออีก 60 % นั้นเป็นคลินิกส่วนตัวให้การรักษา แต่ละถ้าคุณอยู่ ในปารีสหรือในเมือง ที่จะมีหมอหนาแน่นกว่าในชนบท ประชากรประมาณ 30 % ของประชากร ทั้งหมดจะจัดการรายอยู่ตามชนบท และพวกเขายังมีหมอเพียงประมาณ 12 % ของหมอ ทั้งหมดที่จะให้การรักษา”

ฟังดูแล้ว หมอมหัวโลกจะมีความรู้สึกนึงกิดคล้าย ๆ กัน “ไม่ว่าหมอไทยหมอมฝรั่งเศส มีน้อยกันที่ยินดีเป็นหนึ่งประเภท “เข้าชื่อานต์”

สมัยหนึ่งเมื่อจากเมืองไทยไปด้วยภาษาฝรั่งเศสที่ยังอยู่ในสภาพคล้ายเด็กหัดพูด ไปเป็น นักเรียนประจำในคอนแวนต์แห่งหนึ่ง

เมื่อรู้สึกปวดหัว ก็วิงไปหาแมร์นางพยาบาลอาสาชี้มับ

“Ma mère, j'ai mal à cette tête.”

—Ma petite, il faut dire : j'ai mal à la tête.

—Mais ma mère, j'ai mal à ma tête !

—Non, non, non, ça ne se dit pas comme ça, répétez : j'ai mal à la tête.

ว่าแล้วมาแมร์ก็อธิบายว่า คนเรานั้นต่างคนก็ต่างมีหัวคันละหัว หัวใจหัวมัน เราอาจจะปวดหัวเพราะใจ หรือใจปวดหัวเพราะเรา แต่เวลาเราปวดหัวเราจะปวดหัวตัวเราเอง จะไปเที่ยวปวดหัวบันหัวคนอื่นไม่ได้ การใส่ Article défini "la" จึงชัดแจ้งแล้วว่าเป็นหัวเรา แน่ๆ ไม่มีความจำเป็นจะต้องซักเจนรุนแรงถึงใช้ cette หรือ ma มาเน้นย้ำ เพราะ la นั้นจะหมายถึงเจ้าจะงว่าเป็นของประชานคือผู้พูด เช่น Il a mal à la tête. ก็เป็นหัวของเขาก็ได้ Vous avez mal à la tête. ก็หัวของ Vous กว่าจะได้แผลสีพิвинามิกนิชก็ต้องเรียนเรื่อง Déterminatif ทั้งเรื่อง

อีกวันหนึ่ง เกิดปวดฟันขึ้นมา ก็ไปปรึกษาที่คลินิกหมอฟันคนหนึ่งซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนหมอฟันทั่วฝรั่งเศส 18,000 คน

“ Docteur, j'ai mal à la dent.”

เราใส่เอกสารนัดวิเคราะห์หมอกำจัดอนพันเรือนหล่อหมาป่า ถ้าขึ้นเพริดใส่ พฤหัสบดี ตามลักษณะภาษา ด้วยภาษาไทย มาก ๐๐๐.๐๐ บาทค่าใช้จ่ายต่อครั้ง ๐๐๐.๐๐ บาทสำหรับค่าเดินทาง

“ Ah oui, vous avez mal aux dents.”

—Non Docteur, je n'ai pas mal à toutes mes dents, j'ai mal à une seule. . .

—D'accord, vous avez donc mal aux dents, à laquelle ?

—J'ai mal à cette dent, Docteur. . .

—Mais non, ça ne se dit pas comme ça, il faut dire : j'ai mal aux dents, répétez !

แล้วคุณหมอฟันว่ายกกลางคนก็กล่าวเป็นครุสันภาษาฝรั่งเศสແນມกำชับว่า สำนวน ให้คุณฝรั่งเศษาพูดอย่างไรก็ต้องพูดตามนั้น จะเที่ยวแต่งสำนวนตามใจชอบไม่ได้ ว่าถ้าจะ เรียนภาษาฝรั่งเศสก็ควรจะเรียน un bon français คือพูดสนิทง่ายๆ ว่า ถ้าจะปวดพั้งที่ ก็ปวดมันเสียทั้งปุกใหญ่แล้วรู้ว่า ถ้าจะเจ็บตา ก็เจ็บมันเสียที่เดียวทั้งสองตา ขึ้นไปบอกหมอว่า

—Dicteur, j'ai mal à l'oeil. ก็คงจะถูกสอนให้พูดว่า J'ai mal aux yeux. อยู่ดี

เมื่อความรู้สึกของพหุชน์กับความเจ็บไข้ได้ป่วยเข้าเชิงกันแน่นแฟ้นเข่นแส้ว วันหนึ่ง เมื่อเพื่อนฝรั่งเศสซึ่งไปเล่นสกีขาหักกลับมาตอนవెన్ట จึงวิงไประยางนามาแมร์ว่า

“ Ma mère, Anne-Marie s'est cassé les jambes !”

—Mon Dieu ! Les deux ?

—Non ma mère, une seule, la gauche. . . j'ai cru qu'il faut mettre au pluriel. . .
ที่อย่างนี้ คนฝรั่งเศสเกิดความรู้สึกว่า ใจกระจາนไม่ยักษะยอมขาหักสองข้าง
เหมือนเจ็บตาสองข้างหรือปวดฟันหมดปาก !

อีกครั้งหนึ่ง เพื่อนคนไทยรุ่นน้องที่อยู่ด้วยกันเคยเป็นโรคหัวใจไปจากเมืองไทย และ
วันหนึ่งเกิดเจ็บที่หัวใจ

“ Ma mère, Pim a mal au coeur ! ”

—Si elle a mal au coeur, elle n'a qu'à vomir, ça ira mieux. . .

—Mais elle n'a pas envie de vomir, elle a mal au coeur. . .

—C'est bizarre, elle a mal au coeur mais elle n'a pas envie de vomir !

—Voyons, ma mère, elle a une douleur ici, au coeur !

กว่าจะถึงบ้านอ้วว่า avoir mal au coeur แปลว่าคลื่นไส้เก็ต้องใช้เวลานานพอสมควร

เข้าวันหนึ่งคืนนั้นแมร์สีกเจ็บคอ ก็วิ่งไปบอกอาการ “ Ma mère, j'ai mal au cou. ”
มาแมร์ก็มาคลำ ๆ ที่ทันคอ แล้วถามว่า เจ็บตรงไหนเคล็ดตรงไหน แ昏ไปเบิดคุ้ยหิบยาหลอด ๆ
มาจะมาหากแก่ปวดแก้เคล็ดตรงทันคอให้ เราก็ซักจะง ๆ อุํ ก็พยายามหาทางสืบสาร

“ Ma mère, c'est dedans ; ce n'est pas dehors ! ”

แ昏แสดงอาการอ้าปากจมลงลึกไว้ระแวงไว้โดยวิธี Méthode directe ว่าเจ็บคอ

“ Ah bon ! Il faut dire : j'ai mal à la gorge. . . répétez ! ”

ว่าแล้วมาแมร์ก์ผสม Grog คือเหล้ารัมกับน้ำตาลทรายน้ำร้อนและมะนาวซีกสองซีกให้ดีนัยว่าแก่เจ็บคอชักนัก เคยเอาทำรับ Grog นี้ไปเผยแพร่ให้เด็กผู้ชายคนไทยรุ่นน้อง ๆ ต่อ ๆ มาเห็นทุกคนเจ็บคอบ่อย ๆ เดินตัวปลิวเข้าไปสั่ง Grog ตามร้านกาแฟจิบกันหนากรกนเกรว์ ทำไป ทำมาบางคนก็เจ็บคอวันละหลาย ๆ หน เลยหนีบขาดเหล้ารัมไปผสมเองที่บ้านอย่างผู้ชำนาญการ ไปเสียด้วยชา

วันที่ที่นั่นเห็นที่สุดเห็นจะเป็นวันที่เป็นไข้หวัดใหญ่ มาแมร์เอาร้าวแยกไปไว้ที่ห้องพยาบาล กำลังนอนชุมเป็นไข้ มาแมร์ก์เข้ามาจับหัว

“ Vous avez de la fièvre, il faut prendre votre température ! ”

แล้วก็ไปหยิบเทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัด proletariat มาส่งให้

กำลังจะหยิบเทอร์โมมิเตอร์นั้นใส่ปาก

นามธรรมก็อาจมีอุบัติปัจจัย “ไว้ได้ทันท่วงที่ชนิดเส้นยาแดงผ่าแปด” เทอร์โมมิเตอร์ทอกลงพื้นแตก
กระหาย

นับว่าโชคดีมหัศจรรย์ในคราวนั้น เพราะในฝรั่งเศสเข้าวัดprotoท่าทางทวารหนักไม่ใช่ทาง
ปากอย่างบ้านเรา protoแตกอันคงดีกว่าต้องรู้สึก avoir mal au coeur แบบกล้ายๆ พากพีๆ
คนไทยที่กินผักแห้งสมสุดที่ล้างใน bidet กระมัง

ไม่เพียงแต่วัดprotoเท่านั้น ในฝรั่งเศสว่าด้วยคุณท้องผูกคุณท้องหัดใช้ยาเห็นน้ำ คุณเป็น
ไข้เป็นหวัด มักจะมียาเห็นน้ำ ซึ่งทางการแพทย์ฝรั่งเศสออกจะนิยมการเห็นน้ำมากขอยื่น นัยว่า
ยาจะออกฤทธ์ได้ผลเร็วกว่าทางการกลืนกินลงไป จะชอบหรือไม่ชอบถ้าคุณเจ็บไข้ได้ป่วยใน
ฝรั่งเศส มักจะไม่แคล้วยาเห็นน้ำหรือ le suppositoire พยายามจำชื่อและวิธีใช้ไว้สักหน่อยก็คง
จะดี จะได้ไม่สับสนว่ายาเห็นน้ำจะต้องเข้าสู่ร่างกายของคุณทางไหน

หมอดรั่งเศสนั้นไม่มีลิธีข่ายยา มีหน้าที่แค่ให้การตรวจรักษา และให้คำตรวจรักษา
เมื่อตรวจแล้วจึงออกใบสั่งยาที่เรียกว่า l'ordonnance ให้คนไข้ไปซื้อยาที่ร้านขายยาอีกที่หนึ่ง
ในฝรั่งเศสมีร้านขายยาหรือ la pharmacie อยู่ประมาณ 17,000 ร้าน ได้แก่ร้านที่มีภาระบาด
สีเขียวอยู่บนป้ายหน้าร้าน

ถ้าคุณเป็นนักเรียนทุนรัฐบาลฝรั่งเศส หรือได้รับอนุญาตให้ได้ใช้สวัสดิการสังคมส่ง-
เคราะห์ของเขามา เมื่อคุณเจ็บป่วย คุณจะเสียหักคายาและค่าหอนมาเพียงส่วนหนึ่งซึ่งไม่เกินร้อยละ
ส่วนที่เหลือคุณจะเบิกคืนจากรัฐบาลฝรั่งเศสได้ แต่จะต้องมีหลักฐานที่กรอกถูกต้อง ถ้าคุณเป็น
นิสิตนักศึกษา คุณจะต้องตรวจโรคกับหน่วยตรวจโรคของมหาวิทยาลัยบีล็องกร์รังก่อนสอบบีช ซึ่งจะ
เป็นการตรวจสุขภาพทั่วไปเช่นกันเรียบปอด ตรวจปัสสาวะ ตรวจเลือด หน่วยตรวจโรคนี้มีชื่อว่า
La médecine préventive ซึ่งจะส่งบัตรมาเรียกคุณให้ไป passer une visite médicale ก้าวตามคิวที่
มหาวิทยาลัยจัดไว้ หากนักศึกษาไม่ได้รับบัตร ให้ไปรับคิบัตรที่ ๓ แขวงบูรอก็องฟร็อง
อย่างต่อที่จะไปป่วยในฝรั่งเศส เพราะมีโรงพยาบาลถึง 4,000 กว่าแห่ง ของรัฐเสียรวม
1,860 แห่ง ของเอกชนอีก 1,970 แห่ง ไว้ให้การรักษาอย่างดีด้วยวิธีรักษาแบบฝรั่งเศสไม่ใช่
แบบไครแกคุณ !

ถ้าบ้านท่านก็มีน้ำ ลองบ้วนน้ำดูบ้าง

ก้าไปไม่ถูกนินทาอย่างเด็ดขาด

ไม่ใช่บ้านท่านไปด้วยตัวท่านที่ต้องนินทาอย่างเด็ดขาด

โฉมหน้ากรุงปารีส

เริงรังนี้ นั่นวัด

มาตั้งแต่ก่อตั้งเมือง

ตั้งแต่ก่อตั้งเมือง

ตั้งแต่ก่อตั้งเมือง

กรุงปารีสได้สร้างขึ้นเมื่อ 300 ปี ก่อนคริสตศักราช คือนับตั้งแต่พาก Parisi เข้ามาตั้งถิ่นฐาน
ลำเนาอยู่ตามเกาะต่าง ๆ บริเวณลุ่มแม่น้ำแซน ในปี ค.ศ. 1859 กรุงปารีสได้มีการจำกัดเขตการ
การปกครองดังที่ปรากฏมาจนกระทั่งทุกวันนี้

La Cité

La Cité เป็นเกาะที่เปรียบเสมือนหัวใจของกรุงปารีส เป็นเมืองท่าธรรมชาติ และใน
ขณะเดียวกันก็เป็นทางแพร่งที่ถนนทุกสายมาพบกัน เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมต่าง ๆ ของปารีส
มาช้านาน และ ครบวงจรทั้งปัจจุบัน กล่าวคือเป็นศูนย์กลางทางด้านการค้า และศิลปะด้วย

ปารีสในส่วนที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์

พระราชวัง Louvre เคยเป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์มาหลายศตวรรษ แต่ต่อมา
ในสมัยปฏิวัติได้ถูกยกเป็นพิพิธภัณฑ์ ซึ่งปัจจุบัน ถือเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง มากที่สุดแห่งหนึ่ง
ของโลก ซึ่งมีศิลปกรรมและวรรณกรรมมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกด้วย

พระราชวัง Tuilleries ซึ่งถูกไฟไหม้ในปี ค.ศ. 1871 คงเหลือแต่บริเวณที่เป็นสวนขนาด
ไม่ตามยาวของพระราชวัง Louvre พระบรมมหาราชวัง ซึ่งสร้างขึ้นสำหรับ Richelieu ทางศิลปะเนื่อง
ของพระราชวัง Louvre ถูกไฟไหม้เช่นกันในปี ค.ศ. 1871 แต่ได้รับการปฏิสังขรณ์ ในปัจจุบัน
ที่ก่อท่อระบายน้ำรอบสวนดังกล่าวได้ใช้เป็นที่พำนักของบรรดาท่านประพันธ์ และศิลปินต่าง ๆ

ปารีสในด้านการเมือง (ผังช้ายของแม่น้ำแซน)

ปารีสในด้านการเมือง หมายถึงอาณาบริเวณของตำบล St. Germain ซึ่งในสมัยการ
ปกครองแบบเดิมเป็นย่านที่ประกอบไปด้วยโรงเรียนแบบหรูหราเป็นพิเศษ แต่ในปัจจุบันโรงเรียน
ตั้งกล่าวส่วนใหญ่ได้ถูกยกเป็นที่ตั้งของกระทรวงและสถานทูตต่าง ๆ นอกจากนั้นเรายังเห็นสถาที่
ท่อไปในด้วยคือ

พระราชวัง Bourbon ที่ตั้งของรัฐสภา

พระราชวัง Luxembourg ที่ตั้งของสภาสูง

- Hôtel Matignon ที่พำนักของนายกรัฐมนตรี
- Elysée ตึ้งอยู่บนฝั่งขวาของแม่น้ำแซน เป็นทำเนียบเก่าแก่ของประธานาธิบดี ทั้งเต็มปี ก.ศ. 1873

ย่านท่องเที่ยวทางการต่า

ย่านที่หรูหราส่งงานดังกล่าว หมายถึงย่านที่เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งกินอาณาเขตทางด้านตะวันตกของเมืองหลวงทั้งสองฝั่ง Champs - Elysées

ด้านเหนือของจัตุรัส Concorde บริเวณตำบล St. Honoré เป็นย่านการค้าประเพณีของปั่นเพอย ร้านเสื้อผ้าชั้นนำ และร้านขายหน้าหอน

ถนน Champs - Elysées ในปัจจุบันขานานไปด้วยโรงภาพยนตร์ ร้านกาแฟใหญ่ ๆ บริษัทหนังสือพิมพ์ ร้านแสดงนิทรรศการรถยนตร์ ถนนดังกล่าววนนับว่าเป็นศูนย์รวมของคนทุกชาติทุกภาษาด้วย

เขตปารีสที่ 16 (Passy - Auteil) นับว่าเป็นบริเวณที่เป็นย่านที่โก้เก๋ทันสมัย

ปารีสในด้านการแสวงหาความรู้

ตามร้านกาแฟของย่าน Montparnasse และ St. Germain - des - Prés บันปั่งช้ายของแม่น้ำแซน มักจะเป็นสถานที่ซึ่งบรรดาแก่ประพันธ์และศิลปินมาพบปะสังสรรค์กันบ่อยครั้งที่สุด

ย่าน Latin หมายถึงอาณาบริเวณที่อยู่รอบเนินเขา St. Geneviève ซึ่งเป็นที่ตั้งของ Panthéon ย่านนี้จัดเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังจะเห็นได้จากสถานที่ดังต่อไปนี้

- มหาวิทยาลัย Sorbonne
- วิทยาลัยแห่งประเทศไทย (สถาบันการค้นคว้าและการวิจัย)
- โรงเรียนฝึกหัดครู (มหาวิทยาลัยคริสเตียน)
- โรงเรียนโภลีเทคนิค

นอกจากนี้ ปารีสในด้านการแสวงหาความรู้ ยังรวมถึงบริเวณสวนสาธารณะ อันกว้างใหญ่ ซึ่งได้แก่สวนสาธารณะ Luxembourg และสวนพฤกษาติ ซึ่งนับว่าเป็นสถานที่สำหรับการเดินเล่นที่นิยมกันมากด้วย

ปารีสในด้านความบันเพิงใจ

สถานที่ซึ่งนับเป็นแหล่งบันเทิงใจ ตลอดจนการแสดงต่าง ๆ เช่น โรงโอลิมปิก โรงภาพยนตร์ หอ蹲ต์ คาบาร็อต ฯลฯ ส่วนใหญ่จะรวมอยู่ระหว่างเนิน Montmartre และ Grands Boulevards ถนนเป็นสถานที่ดึงดูดผู้คนมากมายเป็นจำนวนหลาภูมิคน โดยนับตั้งแต่ชาวปารีสเอง คนต่างจังหวัด และชาวต่างประเทศด้วย

นอกจากนี้ชาวปารีส ยังนิยมเดินเล่นเลียบชายฝั่งแม่น้ำแซน เพื่อที่จะแสวงหาหนังสือที่ใช้แล้ว หรือไปสต็อกร์ตามร้านขายหนังสือเก่า แต่การเดินเล่นแบบนี้คงเป็นที่นิยมของคนกลุ่มน้อยเท่านั้น

ปารีสในด้านธุรกิจ

ย่านธุรกิจเป็นย่านที่มีผู้คนอาศัยอยู่น้อย แฟลตที่เก่าแก่ต่าง ๆ ได้ถูกสร้างใหม่เพื่อให้เป็นสถานที่ดำเนินกิจการต่าง ๆ อาณาบริเวณที่กว้างใหญ่เนื้อที่กว้างขวาง เป็นย่านที่มีการราชการและการสัญจรไปมาคับคั่งที่สุด

La Défense เป็นย่านธุรกิจใหม่ที่ดึงดูดกิจกรรมต่าง ๆ มาอย่าง ทางด้านตะวันตกของปารีส บริเวณโดยรอบของ La Bourse เป็นที่รวมของการค้า ข่าว โรงพิมพ์ ส่วน Le Marais ซึ่งเป็นย่านที่เต็มไปด้วยโรงเรียนที่หรูหราเป็นพิเศษนี้เป็นถิ่นของพวกรชั่งผื่นอีกด้วย

กว่าหนึ่งศตวรรษมาแล้วที่ผู้มีรายได้สูงกว่าได้เข้ามาอยู่แทนที่พวกรชั่งผื่น น้อย ๆ เช่นพวกรชั่งผื่นอีกด้วย

ส่วนทางใต้ของ Le Marais และจตุรัส Vosges มีกำแพง St. Antoine เป็นศูนย์กลางอันเก่าแก่เกี่ยวกับเครื่องเรือน

การคมนาคมบนสีในปารีส

รถไฟใต้ดินแห่งเมืองหลวง (Métropolitain) สายแรกได้เปิดเดินในขณะที่มีการแสดงนิทรรศการโลกในปี ค.ศ. 1900 ชุมทางในปัจจุบันรวมทั้งสิ้น 341 สถานี ในแต่ละปีทำการขนส่งผู้โดยสารมากกว่าพันล้านคน

จำนวนรถไฟใต้ดินที่ให้บริการมีถึง 6 สาย และจอดทุกสถานี โดยเก็บค่าโดยสารเพียงอัตราเดียวตลอดสาย ไม่ว่าจะเป็นระยะทางเท่าใด แต่อย่างไรในกรุงปารีสและบริเวณที่ใกล้กับชานเมืองเท่านั้น

รถไฟใต้ดินนับเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของชาวปารีส เราชาระหว่างกับป้ายโฆษณาและผู้ชนในชั่วโมงเร่งด่วน

รถเมล์ (Autobus) ในแต่ละปีรถเมล์ทำการขนส่งผู้โดยสารมากกว่าห้าร้อยล้านคนในเส้นทางรวม 150 สาย ซึ่งแล่นระหว่างตัวเมืองปารีสและชานเมือง

Bateaux - mouches ในสมัยก่อนเป็นพาหนะที่นิยมใช้กันเป็นอย่างมาก แต่ในปัจจุบันใช้เพียงเพื่อแล่นไปมาในบริเวณแม่น้ำแซนเท่านั้น

รถด่วนท้องถิ่น (Réseau Express Régional) รถด่วนท้องถิ่นได้สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้โดยสารที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น รถด่วนดังกล่าวได้สร้างขึ้นเชื่อมระยะทางระหว่างใจกลางเมืองปารีส และชานเมืองซึ่งเป็นระยะทาง 25–30 กิโลเมตร มีรวมทั้งสิ้น 2 สายดังนี้

— สายใต้

— สายตะวันออก—ตะวันตก

ในกรุงปารีส บัญชาเรื่องการงานได้เข้ามาแทนที่เรื่องที่พักอาศัย ทำให้เกิดการสัญจรไปมาในประจำวันเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในแต่ละวัน มีผู้คนมากกว่าล้านคนที่ต้องเดินทางระหว่างปารีสและชานเมืองวันละสองครั้ง การเดินทางดังกล่าวก่อให้เกิดบัญชาเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่งในกรุงปารีส

แปลจาก Dossier de Civilisation Française Contemporaine. "Paris", (p.p. 4–10), 1977,
par M.M. Pradines.

นี้เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการเดินทางในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ที่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีอยู่ในเมืองนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางด้วยรถไฟฟ้า รถเมล์ หรือแม้แต่เดินเท้า ทุกคนสามารถเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวและชุมชนต่างๆ ได้สะดวกและรวดเร็ว

ในกรุงปารีส บัญชาเรื่องการงานได้เข้ามาแทนที่เรื่องที่พักอาศัย ทำให้เกิดการสัญจรไปมาในประจำวันเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในแต่ละวัน มีผู้คนมากกว่าล้านคนที่ต้องเดินทางระหว่างปารีสและชานเมืองวันละสองครั้ง การเดินทางดังกล่าวก่อให้เกิดบัญชาเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่งในกรุงปารีส

การเดินทางด้วยรถไฟฟ้า รถเมล์ หรือแม้แต่เดินเท้า ทุกคนสามารถเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวและชุมชนต่างๆ ได้สะดวกและรวดเร็ว ไม่ว่าจะเดินทางด้วยวิธีใด ก็ตาม ค่าใช้จ่ายจะไม่สูงมาก

BIBLIOGRAPHIE : FRANÇAIS FONCTIONNEL

ETUDES GENERALES

Monsieur Thibaut et le bœuf Bunsen

Louis Porcher Etudes de linguistique appliquée n°23 — DIDIER

Français langue étrangère et objet technique

Jacques Cortès Etudes de linguistique appliquée n°23 — DIDIER

L'apport des sciences du langage à la diversification les méthodes d'enseignement des langues secondes en fonction des caractéristiques des publics visés

Eddy Roulet Etudes de linguistique appliquée n°21 — DIDIER

Le déclin des méthodes ou la mort du manuel

F. Debyser Le Français dans le monde n°10

Le choc en retour du Niveau 2

F. Debyser Le Français dans le monde n°13

Français instrumental et Français fonctionnel

Aupecle, Alvarez AUPELF

Travaux du séminaire sur le Français fonctionnel

Credif Aix-en-Provence - 1977

De l'analyse des contextes à la pédagogie des textes

D. Lehmann Etudes de linguistique appliquée n°23 — DIDIER

ANALYSE DES BESOINS

Définition des besoins langagiers et types d'adultes

René Richterich en Système d'apprentissage des langues vivantes par les adultes —

Conseil de l'Europe, Strasbourg, 1973

Analyses des besoins langagiers (préalables à une formation)

Arnaud Pelfrène Langue française n°36

Besoins langagiers et pratiques d'écriture

Michel Dabène

Langue française n°36

OUTILS PEDAGOGIQUES

Un Niveau-seuil

Conseil de l'Europe, Strasbourg, 1977

Un Niveau-seuil : présentation et guide d'emploi

E. Roulet

Conseil de l'Europe, Strasbourg, 1977

Un Niveau-seuil

D. Coste Le Français dans le monde n°126

Le français langue de spécialité. La détermination des contenus linguistiques.

G. Vigner Congrès Aupelf, Strasbourg, 1977

La grammaire dans un cours de français fonctionnel

J.A. Meijers Congrès Aupelf, Strasbourg, 1977

SUR LES DOCUMENTS AUTHENTIQUES

Un document authentique pédagogique : le constat amiable

J.P. Davoine Le Français dans le monde n°138

De l'utilisation de la presse en classe de langue

P. Bourlon Le Français dans le monde n°138

A propos de matériel complémentaire aux méthodes audio-visuelles : approche de textes authentiques

F. Baltzer Centre Scientifique et Technique Français au Mexique

Approche globale de textes écrits

S. Moirand Etudes de linguistique appliquée n°23—DIDIER

L'utilisation de documents authentiques dans l'enseignement-apprentissage des langues de spécialité

Crapel Université de Nancy II

Eléments d'une méthodologie pour une approche des textes authentiques

Carbajal, Rodriguez Ambassade de France au Mexique

Les textes aussi sont des images

S. Moirand Le Français dans le monde n°137

Des documents authentiques pour la conversation

J. Mariet Le Français dans le monde n°137

ANALYSE DE DISCOURS

Structures syntaxiques des textes publicitaires

Langue française n°35

Analyse de discours et lecture de textes de spécialité

Beacco et Darot Congrès Aupelf, 1977

Les théories sur le vocabulaire - Eléments pour une synthèse

Bastujii Pratiques n°20

Le rôle anaphorique de la nominalisation dans la presse écrite

S. Moirand Langue française n°28

Le langage des manuels d'économie

F. Mariet Etudes de linguistique appliquée n°23 — DIDIER

Le langage du droit

Lerat, Souriau PUF, Paris, 1975

Discours des sciences sociales

BELC, 1977

Argumentation et définition en droit

D. Bourcier Langages n°42 DIDIER/LAROUSSE

Analyse de discours spécifiques : hypothèses et proposition

H. Portine Congrès Aupelf, Strasbourg, 1977

Discours mathématique et discours didactique

M. Darot BELC, 1975 (multig.)

Le français technique

Vigner, Martin BELC/HACHETTE, 1976

ຫາກຕ້ອງກາරរາຍລະເອີດແລະຮາຍຊ່ວເພີ່ມເຕີມ ອາຈນອດູດໄດ້ຈາກ Bibliographie des Méthodes
d'enseignement du Français Langue Etrangère : Français Général et Français Fonctionnel,
Regional Language Centre, SEAMEO ແທ້ທ່າກຮາສາຄາມ

วันศุกร์มุนเวียนเปลี่ยนไป สิ่งต่างๆก็จะแปรเปลี่ยน
ตามกาลเวลา แต่วันศุกร์ผ่านไปจะเพิ่มค่า เมื่อเวลาหนึ่น
ท่านมีบัตรกำนัลฯ ไว้ในครอบครอง เพราะ

ប័ណ្ណកាំនាន់មិតុជាកាបីយ៍ ខោប៊ា

ឧបាណារសិរីបន្ត

..เพิ่มค่าธรรมเนียมที่เพิ่มขึ้น..

ବାଚାରସ୍ଵରଣ

จดหมายจากนายทะเบียน

26 พฤษภาคม 2522

สมาชิกที่รัก

นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นเวลาที่คณะกรรมการบริหาร ส.ค.ฟ.ท. ชุดใหม่ (ประจำปี พ.ศ. 2522 และ 2523) ได้เริ่มกันปฏิบัติหน้าที่มาจนถึงขณะนี้นั้น ฝ่ายทะเบียนได้รับจดหมายและการติดต่อจากเพื่อนสมาชิกเป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากเป็นการส่งใบสมัคร หรือติดต่อขอใบอนุญาตสมาชิกภาพ หรือแบบฟอร์มเปลี่ยนสภาพแล้ว ยังเป็นการแจ้งข้อข้อความ ให้ข้อคิดเห็นและติชมงานของฝ่ายทะเบียนด้วย

ในโอกาสนี้ ฝ่ายทะเบียนจึงขอสรุปปัญหาต่าง ๆ และตอบให้เพื่อนสมาชิกทราบ ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเด็นสำคัญ คือ เรื่องลงทะเบียนสมาชิกแยกประเภท, ค่าบำรุงสมาคม, และใบเสร็จค่าบำรุงสมาคม ใบตอบรับสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิก

ก. ทะเบียนสมาชิกแยกประเภท

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ ส.ค.ฟ.ท. ได้จริงก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว มีผู้สนใจสมัครเข้าเป็นสมาชิกทั้งสามัญตลอดชีพ สามัญรายปี วิสามัญตลอดชีพ วิสามัญรายปี เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีสมาชิกประเภทสถาบันและสมาชิกกิตติมศักดิ์ด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องจัดทำทะเบียนสมาชิกแยกประเภทและจัดทำหมายเลขอประจำสมาชิก ให้มีลักษณะแน่นอนและชัดเจน เพื่อให้สะดวกต่อการปฏิบัติงานและเพื่อประโยชน์ในการใช้อ้างอิงของเพื่อนสมาชิกในภายหลัง ได้ด้วย

ก. 1 การจัดแบ่งประเภทและกำหนดหมายเลขประจำตัวสมาชิก

ก.1.1. สมาชิกสามัญตลอดชีพ ได้แก่ ผู้สอนหรือเคยสอนภาษาฝรั่งเศส และฝรั่งเศสศึกษาทุกรายดับ และได้ชำระค่าบำรุงสมาคมตลอดชีพจำนวน 1,000.- บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) (เดิม 500.- บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) และได้เปลี่ยนเป็น 1,000.- บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2423 เป็นต้นไป ทั้งนี้ตามที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2522) และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารให้เข้าเป็นสมาชิกประเภท

สามัญตลอดชีพ หรือให้เปลี่ยนสภาพจากสมาชิกรายบุคคลเป็นสมาชิกตลอดชีพได้ สมาชิกประเภทนี้มีลักษณะถาวร จึงจัดแยกประเภทออกต่างหากจากสมาชิกประเภทรายบุคคลและใช้อักษรย่อว่า “สตช.” โดยจัดทำหมายเลขอประจำตัวสมาชิกเรียงตามลำดับวันที่ระบุในใบสมัคร และ/หรือ ใบเปลี่ยนสภาพจากสมาชิกรายบุคคลเป็นสมาชิกตลอดชีพ

ตัวอย่างเช่น

สตช. 1

สมเด็จพระพี่น้องเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

ก.1.2. สมาชิกสามัญรายปี ได้แก่ ผู้สอนหรือผู้เคยสอนภาษาฝรั่งเศส และฝรั่งเศศศึกษาทุกรายดับ และได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปี จำนวน 100.- บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) (เดิม 50.- บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) และได้เปลี่ยนเป็น 100.- บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นไป ทั้งนี้ตามมติที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2522) และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการบริหารให้เข้าเป็นสมาชิกประเภทสามัญรายปี หรือต่ออายุสมาชิกประเภทสามัญรายปีได้

สำหรับสมาชิกประเภทนี้มีลักษณะไม่ถาวร เพราะสมาชิกภาพสิ้นสุดลงในวันสุดท้ายของปีปฏิทิน ดังนั้น ทั้งเบียนสมาชิกประเภทนี้จึงต้องจัดทำขึ้นใหม่ทุกปี โดยจะแจ้งลงไว้เฉพาะสมาชิกที่ได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปีนั้น ๆ เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ โดยไม่เลือกว่าเป็นสมาชิกที่สมัครใหม่ในปีนั้นหรือเป็นสมาชิกรายปีเดิมที่ต่ออายุสมาชิกภาพก็ตาม

สมาชิกสามัญรายปีใช้อักษรย่อว่า “สรป.” ส่วนการจัดลำดับหมายเลขอประจำตัวสมาชิกสามัญรายปีนี้ จะเรียงลำดับตามวันที่เขียนใบสมัคร และ/หรือใบต่ออายุสมาชิก และระบุพุทธศักราชต่อท้าย

ตัวอย่างเช่น

สรป.1/2523

นางสาว

ในวารสารเล่มหน้า ฝ่ายทะเบียนจะได้แจ้งรายชื่อและลำดับหมายเลขอประจำตัวสมาชิกตลอดชีพและประจำปี พ.ศ. 2523 ให้เพื่อนสมาชิกทราบเป็นคราว ๆ ไป

ก.1.3. สมาชิกวิสามัญตลอดชีพ ได้แก่ ชาวต่างประเทศผู้สอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศศศึกษาทุกรายดับ ผู้สนใจในกิจกรรมของสมาคมฯ และผู้ที่ได้รับเชิญ และได้ชำระค่าบำรุงสมาคมตลอดชีพ จำนวน 1,000.- บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) (เดิม 500.- บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) และได้เปลี่ยนเป็น 1,000.- บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นไป ทั้งนี้

ตามมติที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2522 แต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการบริหารให้เข้าเป็นสมาชิกประเภทวิสาหกิจสามัญตลอดชีพ หรือให้เปลี่ยนสภาพจากสมาชิกวิสาหกิจสามัญเป็นสมาชิกวิสาหกิจสามัญตลอดชีพ (ได้รับยกเว้น) จำนวน -0.000.8 ดอลลาร์เชิงเดียว

สมาชิกประเภทนี้มีลักษณะดังนี้ จึงจัดแยกประเภทออกจากต่างหากจากสมาชิกประเภทรายบุคคล ใช้อักษรย่อว่า “วทช.” โดยจัดทำหมายเลขอประจำตัวสมาชิกเรียงตามลำดับวันที่รับอนุญาตในใบสมัครและหรือใบเปลี่ยนสภาพจากสมาชิกวิสาหกิจสามัญเป็นสมาชิกวิสาหกิจสามัญตลอดชีพ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างเช่น วทช. 1 นายเชาว์ ทองมาศ” ต่อไปนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของบุคคลนี้

สำหรับสมาชิกประเภทนี้ ฝ่ายทะเบียนกำลังทำการรวบรวมและจัดพิมพ์รายชื่อและลำดับหมายเลขอห្មัยในห้องต้องความเป็นจริงจะได้นำเสนอในวารสารเล่มต่อไป

ก.1.4. สมาชิกวิสาหกิจรายบุคคล ได้แก่ ชาวต่างประเทศผู้สอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษาทุกรายดับ ผู้สนใจในกิจกรรมของสมาคมฯ และผู้ที่ได้รับเชิญ และได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปี จำนวน 100.- บาท(หนึ่งร้อยบาทถ้วน) (เดิม 50.- บาท(ห้าสิบบาทถ้วน) และได้เปลี่ยนเป็น 100.- บาท(หนึ่งร้อยบาทถ้วน) โดยเริ่มตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นไป ทั้งนี้ตามมติที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2522) และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการบริหารให้เข้าเป็นสมาชิกประเภทวิสาหกิจรายบุคคล หรือให้ต่ออายุสมาชิกประเภทวิสาหกิจรายบุคคล

สมาชิกประเภทนี้ มีลักษณะเป็นการชั่วคราวเพราweise สามาชิกภาพสัมฤทธิ์ในวันสุดท้ายของปีปฏิทิน ดังนั้น ทະเบียนสมาชิกประเภทนี้จึงต้องจัดทำขึ้นใหม่ทุกปี โดยแจ้งลงไว้เฉพาะสมาชิกวิสาหกิจรายบุคคลที่ได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปีนั้น ๆ และ ทั้งนี้โดยไม่เลือกว่าเป็นสมาชิกที่สมัครใหม่หรือเป็นสมาชิกเดิมที่ต่ออายุสมาชิกภาพก็ตาม

สมาชิกวิสาหกิจรายบุคคล ใช้อักษรย่อว่า “วรป.” ส่วนการจัดทำหมายเลขอประจำตัวสมาชิกประเภทนี้จะเรียงตามลำดับวันที่เขียนใบสมัคร และ/หรือใบต่ออายุสมาชิกและระบุที่พำนักของตัวบุคคล ต่อท้าย

ตัวอย่างเช่น

วรป.1/2523 นาย.....

ฝ่ายทะเบียนจะได้แจ้งรายชื่อและลำดับหมายเลขอประจำปี พ.ศ. 2523 ให้เพื่อนสมาชิกทราบในวารสารฉบับต่อไป

ก.1.5. สมาชิกสถาบัน ได้แก่ สถาบันการศึกษาหรือสถาบันอื่น ๆ หรือสมาคม และได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปีระดับโรงเรียนปีละ 700.- บาท (เจ็ดร้อยบาทถ้วน) ประจำปีทางวิชาชีพปีละ 3,000.- บาท (สามพันบาทถ้วน) และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารให้เข้าเป็นสมาชิกประจำสถาบันได้
สมาชิกสถาบันนี้จะเป็นประจำรายปี กล่าวคือ สมาชิกภาพสิ้นสุดลงในวันสุดท้ายของปีปฏิทิน ถึงนั้น ทะเบียนสมาชิกประจำสถาบันจึงต้องจัดทำขึ้นใหม่ทุกปี โดยจะแจ้งลงไว้เฉพาะสถาบันที่ได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปีนั้น ๆ และ

สมาชิกสถาบันใช้อักษรย่อว่า “สบ.” ส่วนการจัดทำหมายเลขอประจำสถาบันจะเรียงตามลำดับวันที่เขียนใบสมัคร และระบุพุทธศักราชต่อท้าย

ຕົວອຍ່າງເຊັ່ນ

ສະບັບ 1/2523 ໂຮງເຮັດນາມສັກສົນ

และเป็นภาระต่อชีวิตคุณ คุณจึงต้องพึ่งพา บ้านเดือนเดือนนี้จะมีแต่ ภาระกับภัยภัยก็คงทนไม่

ก.1.6. สามาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลผู้ทรงเกียรติ หรือทรงคุณวุฒิ หรือผู้มีอุปการะคุณ ซึ่งสมาคมฯ เนย์เป็นสามาชิกกิตติมศักดิ์โดยมีมติเอกฉันท์ของคณะกรรมการบริหาร สามาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

สมាគិកប្រជែងដែលមិត្តភកជនជាអគ្គនាយកដែលមិត្តភកជនជាអគ្គនាយក ឱ្យអក្សរយោវា ក.ស.

ก.2 การทำแผนที่เปลี่ยนประจำตัวสมาชิก
งานนี้เป็นงานใหม่ที่ฝ่ายทะเบียนได้เริ่มนัดดำเนินการไปปีก่อนแล้ว ซึ่งเมื่อสำเร็จ
บริบูรณ์แล้วจะช่วยให้ระบบทะเบียนของสมาคมถูกต้องและกระทัดรัดขึ้น เพราะเป็นการใช้แผ่น
กระดาษแข็งขนาด 4×6 นิ้ว บันทึกรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสมาชิก เช่น ชื่อ นามสกุล
ศาสนา ที่อยู่ ที่ทำงาน หมายเลขโทรศัพท์ วันเดือนปีที่สมัคร การต่ออายุสมาชิก พร้อมทั้ง
ติดรูปถ่ายสมาชิกไว้ด้วย

ทงเบียน ประจำตัวสมาชิก จะช่วยให้ การค้นหาข้อมูล ที่ต้องการรวดเร็วขึ้น ง่ายต่อการเก็บ
รักษา สะดวกต่อการแก้ไขรายการที่สมาชิกแจ้งเปลี่ยนแปลง เช่น นามสกุล ที่อยู่ ที่ทำงาน
เป็นต้น นอกเหนือไปยังสามารถนำคัดแยกกลุ่มสมาชิกตาม เพศ อายุ สถานที่ตั้งทาง
ภูมิศาสตร์ ได้สะดวกด้วย

โครงการนี้จะดำเนินการล่วงไปด้วยค่าใช้จ่ายที่ต้องการเพื่อสนับสนุนสิ่งที่สำคัญที่สุด คือการรักษาแบบฟอร์มใบสมัคร ใบอนุญาต หรือใบเปลี่ยนสภาพให้ถูกต้องตามกฎหมาย และสำหรับเพื่อนสมาชิกที่เคยส่งรูปถ่ายมาให้สมาคมแล้วจำนวน 2 รูป เพื่อติดในใบสมัครและในบัตรประจำตัวสมาชิกนั้น ขอได้โปรดส่งมาเพิ่มอีก 1 รูป (ขนาด 3/4 ช.ม.) เพื่อติดในทะเบียนประจำตัวสมาชิกนี้

ข. ค่าบำรุงสมาคม

เนื่องจากที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีที่ได้มีมติเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2522 ให้เพิ่มค่าบำรุงสมาคมฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 โดยกำหนดให้สมาชิกสามัญและวิสามัญเสียค่าบำรุงสมาคม ปีละ 100.- (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) 1,000.- บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) นั้น

ปรากฏว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านยังมีความเข้าใจในเรื่องนี้คลาดเคลื่อนอยู่บ้าง ฝ่ายทะเบียนจึงขอชี้แจงให้ทราบดังนี้

ข.1 ผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิก
ก่อนวันที่ 31 มีนาคม 2522 ไม่ใช้นัดเดือนพฤษภาคมเป็นครั้นนี้ ไม่ว่าจะเป็นประเภทสามัญ หรือวิสามัญ เนื่องจากสมาชิกประเภทนี้มีลักษณะ迥然 เสียค่าบำรุงสมาคมเพียงครั้งเดียวเท่านั้น คณะกรรมการบริหารจึงได้มีมติว่า สำหรับผู้ที่ส่งใบสมัครและค่าบำรุงสมาชิกตลอดปี ใน พ.ศ. 2522 จะยังคงเสียค่าบำรุงสมาคมในอัตราเดิม คือ 500.- บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) (กล่าวคือในเดือน พฤษภาคมถึง 24.00 น. ตรงของวันที่ 31 มีนาคม 2522 นั้น สำหรับผู้ที่ส่งใบสมัครพร้อมทั้งค่าบำรุงสมาคม มาทางไปรษณีย์ จะถือวันที่ประทับลงบนดวงตราไปรษณีย์การเป็นสามัญ ส่วนผู้ที่ยังไม่สมัครและชำระค่าบำรุงสมาคมด้วยตนเองเอง ก็อาจมีผ่านกระบวนการขอรับเอกสารของสมาคมตามหนังสือโดยไปรษณีย์ ไม่ต้องเสียค่าบำรุงสมาคม สำหรับคนที่ได้รับเอกสารแล้ว ค่าบำรุงสมาคมสำหรับสมาชิกตลอดปีจะเป็น 1,000.- บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

หลังจากนั้นแล้ว ค่าบำรุงสมาคมสำหรับสมาชิกตลอดปีจะเป็น 500.- บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ไม่ว่าจะเป็นประเภทสามัญหรือวิสามัญ สำหรับผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกรายปี ไม่ว่าจะเป็นประเภทสามัญหรือวิสามัญ สำหรับผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกรายปี ไม่ว่าจะเป็นประเภทสามัญหรือวิสามัญ สำหรับผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกรายปี 500.- บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) โดยจะได้รับวาระสารของสมาคมที่ออกใน พ.ศ. 2522 ทุกเล่ม แต่ถ้าเป็นการสมัครเป็นสมาชิกสำหรับปี 2523 ก็ยังคงเสียค่าบำรุงสมาคม 500.- บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) โดยจะได้รับวาระสารของสมาคมที่ออกใน พ.ศ. 2523 ทุกเล่ม

แต่ถ้าเป็นการสมัครเป็นสมาชิกสำหรับปี 2523 แม้จะส่งใบสมัครและค่าบำรุงสมาคมมา ก่อนวันเริ่มนับปี 2523 ก็ตาม เพื่อนสมาชิกก็คงเสียค่าบำรุงจำนวน 100.- บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) (และถ้าท่านไม่ได้เป็นสมาชิกปี 2522 ท่านก็จะไม่ได้รับวาระสารปี 2522 แต่อย่างใด)

ดังนั้น ฝ่ายทะเบียนขออุ่นใจว่าสิ่งข่าวถึงท่านที่ได้ส่งใบสมัครเป็นสมาชิกสำหรับปี 2523 พร้อมทั้งส่งค่าบำรุงมาแล้วจำนวน 50.-บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) นั้น ขอได้โปรดส่งค่าบำรุงมาเพิ่มอีก 50.-บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ด้วย

ข.2 ผู้ที่ต่ออายุสมาชิก

ข.2.1 ผู้ที่ต่ออายุสมาชิกปี 2522 ได้แก่ ผู้ที่ได้เป็นสมาชิกสมาคมประเกตรายปี ไม่ว่าจะเป็นสามัญหรือวิสามัญในปี พ.ศ. 2521 มาแล้ว ขอต่ออายุสมาชิกปี 2522 ก็จะยังคงมีโอกาสต่ออายุสมาชิกปี 2522 ได้ โดยกรอกแบบฟอร์มต่ออายุและชำระค่าบำรุงสมาคม 2522 จำนวน 50.-บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ท่านก็จะได้รับวารสารสมาคมที่ออกใน พ.ศ. 2522 ครบถ้วน เก็บอยู่ในตัวคุณตลอดไป

ข.2.2 ผู้ที่ต่ออายุสมาชิกปี 2523 ได้แก่ ผู้ที่ได้เป็นสมาชิกสมาคมประเกตรายปี ไม่ว่าจะเป็นสามัญหรือวิสามัญในปี พ.ศ. 2522 มาแล้ว ขอต่ออายุสามัญปี 2523 ไม่ว่าจะส่งแบบฟอร์มต่ออายุและค่าบำรุงสมาคมในขณะนี้หรือในปี 2523 ท่านก็จะต้องชำระค่าบำรุงสมาคมจำนวน 100.-บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) ด้วย

ดังนั้น ก็เช่นเดียวกับที่กล่าวมาใน ข.1.2 เพื่อนสมาชิกที่ได้ส่งแบบฟอร์มต่ออายุปี 2523 และส่งค่าบำรุงสมาคมมาเพียง 50.-บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) นั้น ขอได้โปรดส่งค่าบำรุงสมาคมมาเพิ่มเติมอีก 50.-บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ด้วย

ข.3 สมาชิกที่เปลี่ยนสภาพมาfrom บอนครอตเก็ปเปร์ส์ ที่จะเปลี่ยนสภาพมาfrom บอนครอตเก็ปเปร์ส์

ข.3.1 สมาชิกรายปี พ.ศ. 2522 (ที่เปลี่ยนสภาพมาfrom บอนครอตเก็ปเปร์ส์) กล่าวคือ สมาชิกรายปี พ.ศ. 2522 ไม่ว่าเป็นประเกตสามัญหรือวิสามัญ ที่ขอเปลี่ยนสภาพเป็นสมาชิกตลอดชีพ ถ้าได้ดำเนินการเปลี่ยนสภาพ ภายในปี 2522 (นับระยะเวลาเช่นเดียวกับข้อ ข.1.1) เนื่องจากเพื่อนสมาชิกได้เคยชำระค่าบำรุงสมาคมปี 2522 ประเกตรายปีจำนวน 50.-บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ไว้แล้ว คณะกรรมการบริหารจึงมีมติที่จะให้เพื่อนสมาชิกเสียค่าบำรุงสมาคมสำหรับการเปลี่ยนสภาพเป็นสมาชิกตลอดชีพนี้อีกเพียง 450.-บาท (สี่ร้อยห้าสิบบาทถ้วน) โดยขอให้จะบุหมายเลขอิเสร็จรับเงินหรือจดแจ้งการชำระเงินค่าบำรุงจำนวน 50.-บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) นั้น ในแบบฟอร์มเปลี่ยนสภาพให้แจ้งชัดถ้วน

ข.3.2 สมาชิกรายปี พ.ศ. 2522 (ที่เปลี่ยนสภาพมาfrom บอนครอตเก็ปเปร์ส์) กล่าวคือ เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่ได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปี 2523 จำนวน 100.-บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน)

ถ้าต้องการเปลี่ยนสภาพจากสมาชิกรายบุคคลเป็นสมาชิกตลอดชีพ ในปี 2523 เพื่อนสมาชิกก็จะต้องชำระค่าบำรุงสมาคมจำนวน 1,000.—บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

ข.3.3 สมาชิกรายปี พ.ศ. 2523 ที่เปลี่ยนสภาพในปี พ.ศ. 2523 กล่าวก็อเพื่อนสมาชิกที่ได้ชำระค่าบำรุงสมาคมประจำปี 2523 จำนวน 100.—บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) แล้วนั้น ถ้าประสงค์จะเปลี่ยนสภาพเป็นสมาชิกตลอดชีพในปี 2523 ก็คงชำระค่าบำรุงสมาคมอีกเพียง 900.—บาท (เก้าร้อยบาทถ้วน) เท่านั้น

ค. ในเสริจรับเงินค่าบำรุงสมาคม, ใบตอบรับสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิก
ค.1 ในเสริจรับเงินค่าบำรุงสมาคม

เมื่อเห็นภูมิใจของสมาคมได้รับค่าบำรุงสมาคมที่เพื่อนสมาชิกส่งมาพร้อมใบสมัคร หรือใบต่ออายุหรือใบเปลี่ยนสภาพ แล้วจะได้ออกใบเสริจรับเงินมอบให้ฝ่ายทะเบียนเป็นผู้ส่งให้เพื่อนสมาชิกต่อไป

ในทางปฏิบัติแล้ว ฝ่ายทะเบียนจะเก็บใบเสริจเหล่านี้ไว้ส่งไปถึงเพื่อนสมาชิกพร้อมกับใบตอบรับสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิก

ค.2 ใบตอบรับสมาชิก

เมื่อ ฝ่ายทะเบียน ได้รับแบบฟอร์ม ใบสมัครสมาชิก หรือ ใบต่ออายุ หรือ ใบเปลี่ยน สภาพ พร้อมทั้งคำขอแจ้งของเห็นภูมิใจท้ายแบบฟอร์มว่า ได้รับค่าบำรุงสมาคมเรียบร้อยแล้วนั้น ฝ่ายทะเบียนก็จะรวบรวมเอกสารเหล่านี้ไว้รอเสนอคณะกรรมการบริหารสมาคมเพื่อพิจารณารับรองสมาชิกภาพในทันทีที่มีการประชุมคณะกรรมการบริหาร ซึ่งปกติแล้วจะนัดประชุมกันทุกเดือน

หลังจากที่คณะกรรมการบริหารได้รับรองสมาชิกภาพที่เสนอแล้ว ฝ่ายทะเบียนจะได้ออกใบตอบรับสมาชิกเตรียมส่งให้เพื่อนสมาชิกที่เกี่ยวข้องพร้อมกับบัตรประจำตัวสมาชิก

ค.3 บัตรประจำตัวสมาชิก

สำหรับสมาชิกประเภทสามัญตลอดชีพ สามัญรายปี 2523 วิสามัญตลอดชีพ และวิสามัญรายปี 2523 สมาคมจะได้เริ่มทำบัตรประจำตัวสมาชิกให้ใหม่ เพราะได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งสำนักงานของสมาคม และได้มีการจัดระบบลงทะเบียนขึ้นใหม่ดังที่ได้เรียนให้เพื่อนสมาชิกทราบข้างต้นแล้ว

ฝ่ายทะเบียนจึงขอความร่วมมือจากเพื่อนสมาชิกดังนี้

ค.3.1 ผู้ที่มีบัตรประจำตัวสมาชิกรุ่นเก่า ขอให้ส่งบัตรสมาชิกคืนมาให้ที่ฝ่ายทะเบียนสมาคม เพื่อจัดทำบัตรใหม่ส่งไปให้โดยไม่ต้องส่งรูปใหม่มาแต่อย่างใด

ค.3.2 ผู้ที่ยังไม่มีบัตรประจำตัวสมาชิก ขอให้ส่งรูปถ่ายขนาด 3/4 ซ.ม. จำนวน 3 รูป มาให้ด้วย (มัดละครับเพียงหนึ่ง) ๘๗๔-๐๐๐.๑ หมายเหตุนี้จะไม่ได้รับการอนุมัติ

สำหรับบัตรสมาชิกที่ทำใหม่นี้ ฝ่ายทะเบียนได้ทำซองปลासติกใส่ให้เพื่อความสวยงาม
และความคงทนถาวรด้วย

สุดท้ายนี้ สำหรับเพื่อนสมาชิกตลอดปี และสมาชิกรายปี 2522 ที่ยังไม่ได้รับสารจากสมาคมหรือจะแจ้งเปลี่ยนนามสกุล เปลี่ยนท้องที่ทำงาน ขอได้โปรดแจ้งตรงไปที่ผู้ช่วยนายทะเบียนโดยส่งจดหมายจ่าหน้าซองถึง

อาจารย์อมรศิริ สันหลุ่งสุรศักดิ์
คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จัดทำโดยบุคลากร
บ้านเด็กพกพาในที่ตั้งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จังหวัดปทุมธานี

ก่อนที่จะจำกัดหมายฉบับนี้ ฝ่ายทะเบียนขอแสดงแบบฟอร์มใบสมัคร ใบต่ออายุ และใบเปลี่ยนสภาพที่ได้แก่ไขใหม่เรียบร้อยแล้ว ในกรณีที่เพื่อนสมาชิกและผู้ที่สนใจจะใช้แบบฟอร์มในการสมัคร ต่ออายุ หรือเปลี่ยนสภาพ อาจพิมพ์แบบฟอร์มได้เอง โดยขอให้รายการต่าง ๆ ตามทัวร์อย่างชัดเจนนี้

ฝ่ายทะเบียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เพื่อนสมาชิกคงจะเข้าใจนโยบายและการปฏิบัติงานของฝ่ายทะเบียนชัดเจนขึ้น เพื่อนสมาชิกท่านใดที่มีข้อเสนอแนะหรือคำชี้มประการใด ขอได้โปรดส่งไปที่สมาคมฯ โดยทางเล็บมุ่งช่องว่า “สำหรับฝ่ายทะเบียน” ด้วย

ଗୀରାମକଣ୍ଠ ପାତେଶ୍ୱର ୫.୦

ເຫັນເອົາຕະກຳ ພ້ອມດອກຄູ່ນ້າທີ ੩៥៥ ໃນຕະຫຼານທີ ໨ ເພື່ອດັດກູ່ນ້າກຳກັນຕະປັບອີເນີນເວັ້ນທີ່
ກິມໄກທີ່ເປັນເສດຖະກິນີ້ກໍ່ຈະເພີ້ງ ໃນກົງກົມທີ່ຕ້ອງດ້ວຍຄວາມປຽບຮຸນນັ້ນດີ່ນການທີ ੩៥៥ ໃນຕະຫຼານ
ກິມທີ່ພົມພັນກໍ່ໄນ້ແລ້ວ ທັດຄົນກົມເນື້ນບໍ່ມີຄວາມແຕ່ຕ້ອງການ ອົງຫັກ ຈັນທຽນ ແລະ ໂດຍໄດ້ມີກຳໄຊ

ជាន់ប្រចាំឆ្នាំ

ມະດູອີ້ນທົມກວຽກກົດລັບຕົນຕະຫຼາດ

ยหรือไม่

ພາກສິ່ງເສດ

ในประเทศไทย

រាបរាំង ໂកយ

ประภา งานไฟโรจน์

ประยุทธ์ ลักษณ์สุริyan

ข้อเสนอแนะจากสมาคมครุร
เกี่ยวกับการจัดสัมมนา

1. หลักสูตร

- เนื้อหาของหลักสูตรใหม่
- กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
- จุดมุ่งหมายในการนำภาษาฝรั่งเศสไปประ

2. การสอน

- การสอนภาษาฝรั่งเศส เฉพาะด้าน
- การสอน Grammaire ในนักเรียนสามัญ
- Français Touristique
- ภาษาฝรั่งเศสในอนาคตสำหรับนักเรียนไทย
- เทคนิคในการสอนและวิธีการสอนใหม่ ๆ
- การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสใหม่
- การพัฒนาวิธีการสอนภาษาฝรั่งเศส
- ข้อมูลพร่องของวิธีการสอนแบบ audio
- การเขียนจุดมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรม
- วิธีสอนโดยไม่มีอุปกรณ์การสอน
- การทำแผนการสอน
- วิธีการสอนภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษา
- การจัดการสอนให้สนุก

๓. ห้องนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ห้องนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ห้องนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ห้องนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

แบบรูปถ่าย^๑
ขนาด 3x4 ซ.ม.
จำนวน ๓ รูป

ใบสมัครเป็นสมาชิก
สมาคมครุภำพรังสेश
แห่งประเทศไทย ส.ค.ฟ.ก.

สมัครประเภท

เลขที่สมาชิก

(สำหรับนายทะเบียน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....

วัน เดือน ปี กิจ..... สัญชาติ..... ศาสนา.....

ขอสมัครเป็นสมาชิก ส.ค.ฟ.ก. ประเภท

สามัญ ประจำปี พ.ศ. 2523/ทดลองชีพ

สามัญ ประจำปี พ.ศ. 2523/ทดลองชีพ

บุญบัน..... เป็นครุษลอนภำพรังสेशทำหน้างาน.....

(๒๕.๐๑.๐๘.๖๗ พ.ศ.๒๕๖๗)

เกย

สถานที่.....

จังหวัด.....

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงานบ้าน..... โทร.....

ที่พักต่อ..... โทร.....

พร้อมกันนี้ขอชำระ ค่าบำรุงสมาคมประจำปี จำนวน 100 บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน)

ค่าบำรุงสมาคมทดลองชีพ จำนวน 1000, บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

โดยจ่ายเป็น เงินสด

เช็คธนาคาร..... เลขที่.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เช็คไปรษณีย์ หรือธนาณัติ (ปณ. หน้าพระลาน) เลขที่.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

หมายเหตุ สั่งจ่ายในนามของ นางวงศ์พินัยนิติศาสตร์ เหรัญญิกสมาคมฯ

ณ ที่ทำการสมาคม เลขที่ 31/28 หมู่บ้านอรรถกฤต 1 ซอยอารีย์สัมพันธ์ 4
ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 4

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า เมื่อได้รับอนุญาตเป็นสมาชิก ส.ค.ฝ.ก. และ ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือ
สนับสนุนกิจกรรมของสมาคมและจะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมทุกประการ

(กรุณากรอกใบสมัครให้ชัดเจนและ ลงชื่อ.....
(ระบุชื่อและนามสกุล)
ครบถ้วนทุกรายการ) (.....)

เฉพาะเหรัญญิก

- ได้รับเงินแล้ว จำนวน.....บาท ลงชื่อเหรัญญิก.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ใบเสร็จเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เฉพาะนายทะเบียน

- อนุมัติในการประชุมครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ทำบัตรทะเบียนสมาชิกแล้ว เลขที่..... ทำบัตรสมาชิกแล้ว
 ส่งบัตรให้สมาชิกแล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(แบบพิมพ์ พ.บ. 30. 10. 22)

นาย.....

.....

.....

.....

(ตรวจสอบเบอร์โทรศัพท์) โทร. 001 หมายเลข นำเข้าไปในเครือข่ายเบอร์ ตรวจสอบเบอร์โทรศัพท์

(ตรวจสอบเบอร์โทรศัพท์) โทร. 0001 หมายเลข พัสดุออกเครื่องเบอร์เบอร์

ออกเมือง ไม่ใช่เมือง

.....

.....

.....

.....

.....

เบอร์ (โทรศัพท์มือถือ) กิจกรรมอื่นๆ ไม่สามารถใช้เบอร์โทรศัพท์

.....

.....

.....

แบบฟอร์มที่ ๑๙ นิติบุคคล ภาระนิติบุคคลนั้นต้องดำเนินการเบ็ดเตล็ดที่

ราชการเป็นชอบด้วยกฎหมายและได้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการก็ตามที่กฎหมายกำหนด

ใบต่ออายุสมาชิก/ใบเปลี่ยน สมาชิกภาพ

*โปรดกรอกแบบฟอร์ม
ให้ชัดเจนและครบถ้วน
ทุกรายการ

สมาคมครุภัณฑ์รั่งเรศ
แห่งประเทศไทย ศกฟท.

สมาชิกประเภท

เลขที่สมาชิก

(สำหรับนายทะเบียน)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....

วัน เดือน ปี เกิด..... สัญชาติ..... ศาสนา.....

ได้เป็นสมาชิก ศกฟท. ประเภท สามัญ เมื่อปี พ.ศ.

วิสามัญ บัตรสมาชิกเลขที่.....

มีความประสงค์จะ ต่ออายุสมาชิก ศกฟท. สำหรับปี พ.ศ. 2523

เปลี่ยนสมาชิกภาพจากประเภทรายปีเป็นประเภทตลอดชีพ

ที่อยู่..... โทร.....

ที่ทำงานปัจจุบัน..... โทร.....

ที่คิดต่อ..... โทร.....

พร้อมกันนี้ขอชำระ ค่าบำรุงสมาคมประจำปี 2523 จำนวน 100 บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน)

ค่าบำรุงสมาคมตลอดชีพ จำนวน 100,00 บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

โดยจ่ายเป็น เงินสด

เช็คธนาคาร..... เลขที่.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เช็คไปรษณีย์ หรือ ธนาณัติ (ปณ. หน้าพระลาน) เลขที่.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

หมายเหตุ สั่งจ่ายในนามของ นางวงศ์พินัยนิติศาสตร์ เหตุภูมิกรรม

ณ ที่ทำการสมาคม เลขที่ 38/28 หมู่บ้านอรรถกฤต 1 ซอยอารีสัมพันธ์ 4

ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 4

ข้าพเจ้าของรับรองว่า เมื่อได้รับอนุญาตเป็นสมาชิก ส.ค.ฟ.ก. และ ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของสมาคมและจะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมทุกประการ

<p>แบบรับไปรษณีย์</p> <p>เอกสารหมายเลข</p> <p>เฉพาะเรื่องที่</p>	<p>แบบไปรษณีย์</p> <p>พากค่าขนส่ง</p> <p>ห้องชุดห้องน้ำ</p>	<p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ตรวจสอบรายการ</p> <p>ตรวจสอบรายการ</p>
<p>☐ ได้รับเงินแล้ว จำนวน.....บาท ลงชื่อเรื่องที่.....</p> <p>☐ ใบเสร็จเลขที่..... เลขที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....</p>		

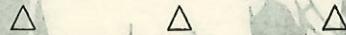
ເພາະນາຍທະບູນ

- อนุมัติในการประชุมครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ทำบัตรทะเบียนสมาชิกแล้ว เลขที่..... ทำบัตรสมาชิกแล้ว
 ส่งบัตรให้สมาชิกแล้ว เวลา.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สถาบัน ALT

ใน ร.ร. กาญจนเทพฯ ชั้นกรีฑาสถานแห่งชาติ เกาะสุมาตรา กรุงเทพฯ ๑๕
โทร. ๒๕๒-๒๒๕๐

เป็นศูนย์สอน TOEFL ซึ่งได้รับการรับรอง
จากศูนย์สอน ETS แห่ง Princeton
อัจฉริยการสอนและให้บริการเพื่อเตรียมสอบ
TOEFL, GMAT และ GRE เพื่อศึกษาต่อ ณ USA
ขั้นปริญญา ตรี โท เอก ทุกแขนงวิชา

เบ็ดสอน TOEFL บี๊ด ๕ รุ่น คือ

1. เริ่มเรียนกลางเดือนกุมภาพันธ์
2. เริ่มเรียนต้นเดือน พฤษภาคม
3. เริ่มเรียนปลายเดือน กรกฎาคม
4. เริ่มเรียนต้นเดือน กันยายน
5. เริ่มเรียนปลายเดือน ธันวาคม

(เริ่มรับสมัครประมาณ ๑ เดือนก่อนเริ่มเรียน และวันเริ่มเรียนที่แน่นอนของแต่ละรุ่น จะประกาศให้ทราบผ่าน น.ส.พ. สยามรัฐ น.ส.พ. นิตินกศึกษา และ น.ส.พ. มหาวิทยาลัย ส่วนตารางสอนของแต่ละวิชาจะพิมพ์แยกในวันเปิดเรียน)

เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน เมษายน
เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน มิถุนายน
เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน กันยายน
เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน ธันวาคม
เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน กุมภาพันธ์

มีวิชา TOEFL ให้เลือกเรียนได้ ๓ วิชา ๆ ละ ๒ รอบ คือ

1. English I. TOEFL Tutorial Course (ขั้นสูง)
2. English II. TOEFL Special Course (ขั้นกลาง)
3. English III. TOEFL Intensive Course (ขั้นเริ่มต้น)

มีบริการฟรีกว่า 8 ประเภท

เพื่อช่วยการศึกษาต่อ ณ USA

ใช้ตัวราชสำนักสอน TOEFL ชุดมาตรฐานของ ALT โดยเฉพาะ
(โปรดติดต่อ เวลา ๑๖-๑๙ น. ในวันธรรมด้า และ เวลา ๙-๑๖ น. ในวันเสาร์-อาทิตย์ เท่านั้น)

សំណុរាប់លក្ខជន ទៅបានម៉ោងឈើ

ເດືອນໄລຍະເມສຕ່າຍ

บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (บปช)

บริษัท กรุงศรีอย่างกรุงดราฟท์ไทย จำกัด (บกธ)

ນຽມຫຼັກ ພລືຕາກໂນໜ້າແລະວິຕາຖາກອສຮັງ ຈຳກັດ (ບພ)

ມະນາຄາ ແລ້ວ ພັນຍາ

អង្គភាព នគរបាលក្រសួងពេទ្យ (បណ្តុះ)

Journal of Clinical Endocrinology

ตามให้สัญญาด้านหนึ่ง ทุกบริษัทในเครือซีบีเกตฯ ไทยและ

จะร่วมงานกันด้วยทีมนักเขียนภาษาอังกฤษเพื่อเผยแพร่ใน Kong ที่อุตสาหกรรม

www.elsevier.com

ມາສູປະກະເກສ ໄກຍຂອງເຮົາ

300

ເຕັກດີນທາ ເພື່ອ

—
—

ເຄືອຂົມໜ້າໄທ

Digitized by srujanika@gmail.com

ເຮັດໜ້າ ເພື່ອພັນຫາຊາຕີໄທຍ່າ

ฝรั่งเศสชุบชีบ

รวมรวมโดย "Fleur"

สมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศส จัดให้มีการสัมมนาเรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทย เพื่อศึกษาปัญหาความต้องเนื่องระหว่างระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ระหว่างวันที่ 25 - 26 ตุลาคม 2522 ณ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ บริเวณห้องพั้นจำลอง

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกสมาคมฯ ประธานปาฐกถา พิเศษเรื่อง "เรียนภาษาฝรั่งเศสเพื่ออะไร" ทรงเน้นถึงการตั้งเป้าประสงค์ที่ชัดเจนของการเรียนรู้ และการกำหนดให้การเรียนรู้เกิดขึ้นในขอบเขตที่เหมาะสมโดยเน้นให้เกิดคุณภาพ หน่วยศึกษานิเทศก์ฝรั่งเศสกรุณาสามัญศึกษา เป็นผู้กำหนดผู้เข้าร่วมสัมมนาจากโรงเรียนมัธยมรัฐบาล ในขณะที่สำนักงานกองการศึกษาเอกชนเสนอขอครุ่นคิดโรงเรียนราชภัฏทั้งสามัญและอาชีวะ เข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้ ● มหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนฝรั่งเศสสั่งผู้แทนเข้าร่วมสัมมนาครบครัน ● รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้เปิดพิธีสัมมนา ● ดำเนินการอุปราชทุกครั้งด้วยความกระชับและระดับละเอียด คือ ศ. คุณหลุจิ จินตนา ยศสุนทร ● ม.ส. นุญธรรม บรรยายเรื่องจุดประสงค์และสภาพปัจจุบันของการสอนภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษา ● ส่วนเรื่องรวมเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษานั้น จงกล สุกเวชย์ จาก ศ.น. ศธ. เป็นผู้ให้ความกระจังแจ้งแก่ผู้เข้าร่วมสัมมนา ● ศ. ดร. ลดดา วงศ์ษามัลล์ ประทานอนุกรรมการการจัดสัมมนาครั้งนี้ไม่อยู่บุนเด่นที่เดียว ● ประทิน ภูมิภูติ จากสถาบันสุริโยทัย เล่าถึงการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น ผู้ร่วมงานท้องพูดฝรั่งเศสตลอดเวลาจดงานสามชั่วโมงที่ ร.ร. แห่งนี้ ● อัจฉรา ไนติบุตร เล่าให้ฟังว่า นิสิตที่เกย์ครรภ์มา ส่วนมากเรียน LFD บางคนก็เรียนมาอย่างละเอียด แต่บางคนเรียนมาแค่บทสนทนาเท่านั้น ● จีรพันธุ์ เหมะจุฑา มีข่าวดีสำหรับนักเรียนที่เก่งๆ ที่ มธ. นั้น โครงภาษาแน่นๆ จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชา ผ. 151 โดยได้นับหน่วยกิตด้วย เมื่อคุณผลการ

TEST แล้ว ● ว่าโดย ศิลปอาชา เล่าว่า นิสิตที่ส่งขานครินทร์นั้น บางคนเรียนมาทาง LFD และ MAUGER ● กัญญา จิวะกิตาการ เล่าให้ฟังว่าที่ มช. ในบีที่ 1 ใช้ DE VIVE VOIX และได้มีการเน้นการเขียนมาก ● วาสนา เกริญลาก รายงานว่า ที่ มศว. นั้น มีได้ใช้ LFD เรียนต่อ แต่ใช้บทเรียนที่สร้างขึ้น โดยเลือกหัวข้อเรื่องจากชีวิตประจำวันและชีวิตริบบิ้งที่นิสิตสนใจ ● โชคดีกว่าคราวเพื่อน เห็นจะเป็น คะแนนอักษรศาสตร์จุฬาฯ เพราะได้นิสิตที่ค่อนข้างดี ประ tekst เคยสอบผ่านการคัดเลือกด้วยคะแนนสูงสุดถึง $\frac{95}{100}$ ในบางปี ตามที่ เตเมีย ภิรมย์ สารสัคดี เล่าให้ฟัง ● โชคดีไปอีกรูปแบบหนึ่งคือ มร. มหาวิทยาลัยที่ยังเบิดและรับไม่อนุญาต หนุนภักดี เล่าให้ฟังว่า นิสิตรวมระดับแตกต่างกันมาก ๆ และตรวจการวัดผลของรวมเป็นข้อสอบปรนัยห้องหมอด ● คำคมและคำขันตามickey คือคำพูดของ สิงหนา พินิจภูวดล ผู้เคยถามนิสิตว่า เรียนฝรั่งเศสบ่อยไหม ? นิสิตตอบว่า มาเป็นค้างคาว อ. สิงหนาบ่นอุบว่า ภาษาไทยยังพูดไม่ชัด จะให้พูดฝรั่งเศสชัดได้ยังไง ● น่าเห็นใจที่สุด ได้แก่ คณารย์ฝรั่งเศษ ของราม เพราะต้องให้บริการวิชาการสอนฝรั่งเศสเก่าห้อง 7 คณะ ● สุปารี เสาภัย จาก มร. บรรยายถึงวิธีการออกข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ได้อย่างละเอียดละเอียด ● มีผู้เสนอแนะให้ทบทวนมหาวิทยาลัยวิเคราะห์ข้อสอบคัดเลือกย้อนหลังทั้งปี ● เพื่อให้ได้ภาษาฝรั่งเศสที่ถูกต้อง มีผู้เสนอแนะ เช่น กันให้มี NATIF ตรวจทานข้อสอบ ● อาจารย์ฝ่ายนั้นชื่อมีนศึกษา ให้ความเห็นว่า ควรดำเนินถึงเนื้อหาภาษาฝรั่งเศสรอบด้วยมหัศยมศึกษาในการออกข้อสอบคัดเลือก ● วงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์ ให้ข้อคิดที่น่าฟัง เช่น กันว่า การสอบคัดเลือก เป็น Concours คือการแข่งขันกันเพื่อให้ได้คนที่ดีที่สุด และไม่ใช่การสอบเพื่อวัดระดับความรู้ หรือ TEST DE NIVEAU ● น่าเห็นใจที่สุดคือ ดวงจันทร์ พิชยนันท์ จากสุวรรณราม เมื่อพ้อว่า ควรเห็นใจครูมัธยมมาก ๆ เพราะถ้าสอนตามหลักสูตร เด็กจะทำข้อสอบคัดเลือกไม่ได้หมด ถ้าถือข้อสอบเป็นเกณฑ์ ก็จะไม่ได้มีเวลาฝึกหัดจะห้อง 4 อย่างทวีปีตามหลักสูตร ● เป็นสิ่งน่าคิด เมื่อมีอาจารย์มัธยมบางท่านกล่าวว่า ไม่สอน ABCD และอาจารย์มหาวิทยาลัย เล่าว่า นิสิตมักจะสะกดเป็นภาษาอังกฤษ เรื่องนี้มีໄต้ เต็ลว่า กรรมของเด็ก ● ปราณี แก้ววิทย์ นิยมการใช้อุปกรณ์มาก เพราะทำให้สอนได้สนุกแต่กลุ่มใจเรื่องนักเรียนมีจำนวนมากทำให้ไม่ได้ฝึกพูดทั่วถึง ● กันน่าเห็นใจ เพราะถ้าคิดคำนวนเป็นทัวเลขแล้ว ในห้องที่มีนักเรียน 40-50 คน นักเรียนคนหนึ่งจะได้พูดประมาณ $2\frac{1}{2}$ ชั่วโมงในเวลาเรียน 2 ปี ตามที่มีผู้รายงานในการสัมมนา ● ศิริพร ต้วนเครือ ให้แบ่งคิดว่า ศัพท์ใน Mauger มีมากก็จริงแต่เอาไปใช้ไม่ได้ ● นักเรียนของ มาลี อิงคันนันท์ ถึงจะมีศิริปัญญาปานกลาง ก็เป็นเด็กกระตือรือล้น และสนใจทำทุกอย่างเวลาเรียน และทำกิจกรรมภาษาฝรั่งเศส นับว่าเป็นบัญชีของผู้สอน ● จันทนี เวศอรุษ จากเขมสิริอนุสรณ์คิดว่า เด็กมัธยมที่เรียนฝรั่งเศสตามระบบหน่วยกิตจะเลิกเรียนเมื่อไรก็ยอมได้ ทำให้ขาด

จุดมุ่งหมายอันสูงสุด หัวอกครู ร.ร. ราชภาร์นั้นอยู่ที่ว่า เจ้าของ ร.ร. มักจะวัดผลงานของครูด้วย
จำนวนนักเรียนที่สอบคัดเลือกติด ● เดือนพฤษ ชิลประหนึ้ง จากพนิชยการราชดำเนิน ขอ
ร้องว่าอย่างนี้ให้ฟังว่า นักเรียน ร.ร. รัฐบาลอ่อนเพราะนักเรียน ร.ร. ราชภาร์นั้นอ่อนมาก และถ้า
ให้เรียนฝรั่งเศสก็มักจะเรียนไปแล้วทำให้สอบตก ● น่าปรบมือให้แก่ครูโรงเรียนพัฒนารา
ราชดำเนิน เพาะครู 15 คน สอนประมาณคนละ 30 ชั่วโมง มีนักเรียนรวมสองร้อยถึงหกพันคน
● ที่ ร.ร. พนิชยการราชดำเนินได้พยายามสร้างตำราขึ้นใช้ โดยได้รับความร่วมมือจาก
M. BANIZETTE ช่วยอัดเทปให้ นับว่าได้ทำบุญกุศลอนิยมใหญ่ ที่จะทำให้นักเรียนแหกพันได้
ฟังเสียง NATIF ● อ. ประคงศักดิ์ มาในนามกรมอาชีวะจากพนิชยการบางนา ก็ลงมือทำ
ADAPTATION ฉบับกรมอาชีวะเหมือนกัน นับเป็นนิมิตอันดีที่ครูของเรารีบดันนรที่จะสร้าง
สรรษาราหรือปรับคำราไว้ใช้อีกรายหนึ่ง ● พระภลี ชนิดสุขการ เล่ารายละเอียดถึงภาษาฝรั่งเศส
ที่วิทยาเขตบพิตรพิมุข และต่อด้วยภาษาฝรั่งเศสเทคนิคโดย จรัส วรรณรัตน์ ● ส่งครี
ศรีจันทรพันธุ์ ฝากรるものยังครุ่นด้วยว่า ลูกศิษย์กลับไปบวกกว่า เข้ารอม กรุณาอย่าร้องรื้ယ
 เพราะเด็กน้อยใจมากและขาดกำลังใจ โปรดสงสารผู้ที่ไม่ได้ ในสังคมบ้านเดิมคงจะไม่ห้าม
ให้ลิงโผลและชื่นชมผู้ที่สอบคิดที่อื่นที่ไม่ใช่รอม รอมก็มีหัวใจนะกะ ● อุรจณา เทวน์คลาก
เข้ารับการผ่าตัดเมื่อ 11 ต.ค. 2522 แต่แข็งแกร่งมาก น่าวรุ่มสัมมนากว้างนี้จันได้ ● จรุ
แสงจันทร์ ให้ความร่วมมือในการจัดสัมมนาครั้งนี้อย่างเต็มอกเต็มใจ และคงจะเห็นอย่างมาก
ที่เดียว ● อรวรรณ รัตนกานพ เดินยิ้มแย้มแจ่มใสชวนเชิญน้อง ๆ ให้รับประทานอาหารและ
น้ำชาทำให้อร่อยขึ้นมากเลยค่ะ ● เข้มแข็งในการให้บริการทัดเทียมกัน เห็นจะได้แก่ ลาวัลย์
ชัยเชียงเอม และ อรวรรณ บ้านสาวาสด์ ในงานเลี้ยงรับรองปีการสัมมนา M. LIMON ทุก
วัฒนธรรมฝรั่งเศสคนใหม่ให้เกียรติมากร่วมในงานและให้ความสนใจกิจกรรมต่าง ๆ ของ ศกฟท.
เป็นอย่างมาก ●

บรรณาธิการแกลง

ก่อนข้างล่าช้าไปสักนิด สำหรับฉบับสุดท้ายของปี 2522 ทั้งนี้เนื่องจากมาทั้งท่านสมาชิกเอง กรรมการเองต่างก็ติดภาระในกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมฯ การสัมมนาเรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อศึกษาปัญหาต่อเนื่อง กิจกรรมนี้องในเบื้องต้นเป็นเด็กสาวล หลายอย่างกระชันซัดเข้ามา แต่เมื่อพิจารณาถึงสาระที่นำเสนอแก่ท่านแล้ว คงคุ้มค่ากับการที่ต้องรอคอย

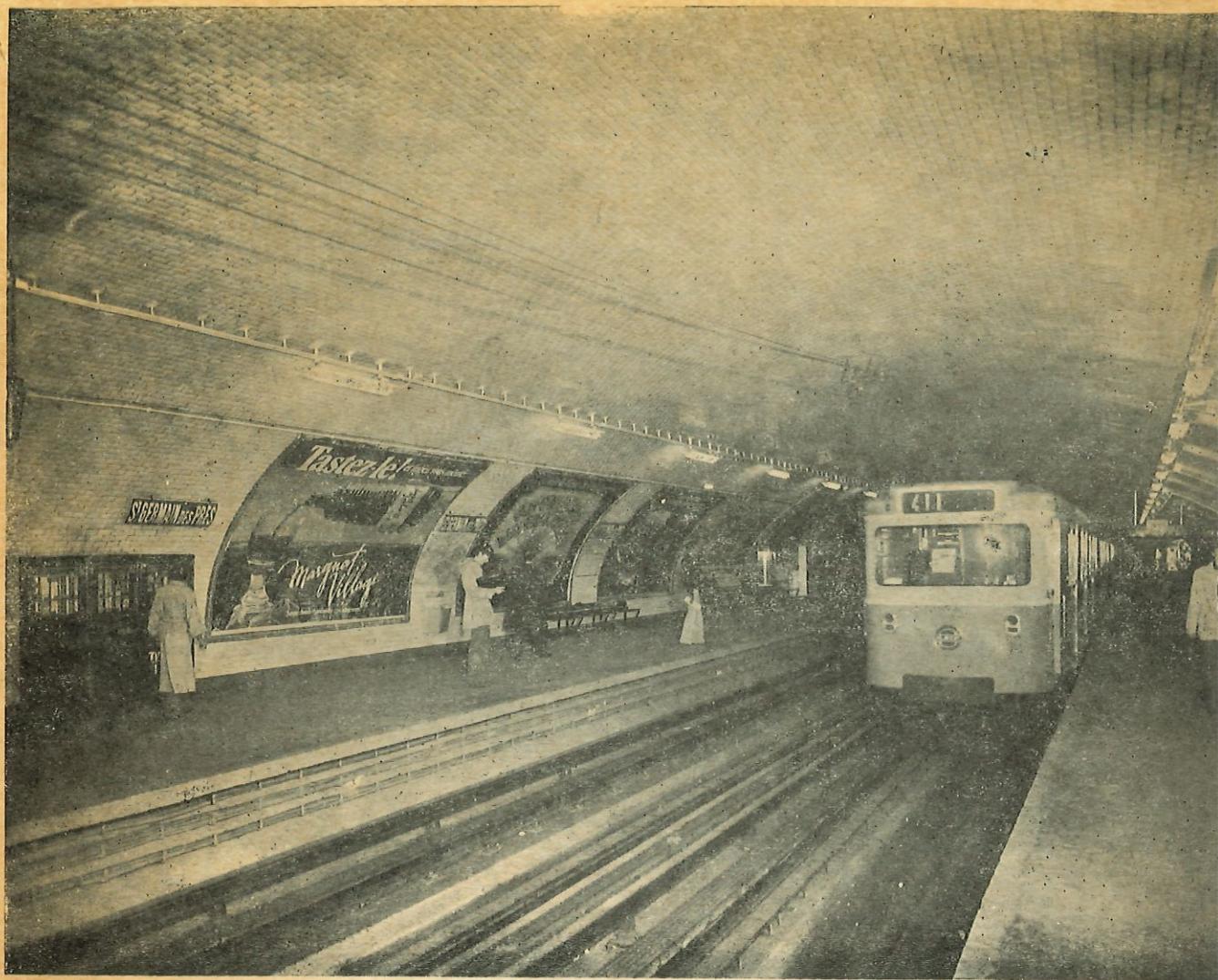
หน้าปกเราง่ายกมหาวิหารแห่งเมือง Strasbourg ที่ตั้งสภายุโรปมาให้ชม จะให้สีใหม่ ๆ ก็ไม่สวยไม่งามเท่ากับสีน้ำเงินหราอ ก สภายุโรปเข้าคิดเข้าอ่านทำอะไร ไปแล้วหลายเรื่องหากท่านจะคิดตามต่อไป

“บทบาทและความสำคัญของภาษา” ปราชญ์สถาพิเศษ ท่องค์นายกทรงแสดง เนื่องในการสัมมนาการสอนภาษาในสถาบันอุดมศึกษา ณ โรงแรมสวนสามพราน และทรงพระราชนอนุญาตให้นำมาลงในหน้าวารสารได้

ภาระกิจของนายทะเบียน ทั้งปฏิวัติและปฏิรูปตามขั้นตอน เพื่อให้เข้าใจง่ายสะดวก และเป็นหลักเป็นฐานเตรียมรับการสมัครใหม่ของท่านสมาชิกในทันปีนี้อย่างรีบเร่ง ขอกระซิบ อีกนิด บัตรสมาชิกใหม่ หุ้มพลาสติกใสแสนสวย ท่านสมาชิกทั้งหลาย ท่านก็เป็นอีกคนหนึ่งใช่ไหมที่อยากได้บัตรใหม่ รับสมัครเสียเลยอย่ารอวี.....

เมื่อองค์นายกเสด็จเยี่ยมเยียน “ลูกสาว” ของสมาคมฯ ที่ Vichy หลังจากที่ได้ออดอ้อน และโยเยพอหอมปากห้อมคอแล้ว หลายคนขอพระราชทานอนุญาตฝากรหัสข้ามทวีปมาหลายราย

ยังมีเรื่องอีกหลายเรื่องที่สมาคมฯ อยากจะคุยกันให้ฟังอุดใจสักนิด “Feuilles d'Informations” จะตามมาในเร็ว ๆ นี้ ขอกระซิบแต่เพียงว่า กิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมฯ เข้มข้นขึ้นทุกที แล้วคุณก็อย่าลืมภาระกิจกับนายทะเบียนของเราเสียล่ะ ?

มุนหนึ่งของประเทศไทยฝรั่งเศส

UN PETIT COIN DE FRANCE

ALLIANCE FRANÇAISE

29 THANON SATHON TAI, BANGKOK 12, THAILANDE

ສັມາຄົມຜົວ່າງເຕີສ

ເມລ ຕັນສາຫະໄຕ ກຽງທະພາ ၁၂

TEL 286.38.79 & 286.38.41 - TELEGR. ALFRANTHAI

VOUS Y TROUVEREZ

des cours de langue à tous les niveaux
des films, des concerts...
un bar-restaurant agréable
une grande bibliothèque
une ambiance

LISEZ AUSSI NOTRE

JOURNAL MENSUEL

VOUS Y ETES CHEZ VOUS

ທ່ານຈະພນສົງທຶນໜ້າສານໃຈ

ຂໍ້ແຍບພາກພາຍຸຝຣັ່ງເສຖິກຮະດັບ

ຫ້ອງສມຸດໂວ້ໂລງ

ກາພຍນຕໍ່, ຄອນເສີ່ງທ

ເກືອງດົມ, ອາຫາຣເລີສຣສ

ບරຮຍາກາສອນນູ້ນຽມຢ່າງສາຍງານ

ຂອເສີ່ງອ່ານໜັງສື່ວາຮຳຮາຍເດືອນຂອງເຮົາ

ตราเป็นธงไตรรงค์สีฟ้า
ด้านในธงมีตราครุฑ์ม้าลาย
ประจำภาคศีลธรรม ที่เป็นสัญลักษณ์ของ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้
พิมพ์บนธงไตรรงค์ด้วยสีน้ำเงิน
และติดตั้งไว้ในห้องประชุม
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

• ธนาคารกรุงไทย จำกัด บองรัฐบาล

โปรดถือต่อ และ สอนdamรายละเอียดที่
ธนาคารกรุงไทยทุกแห่ง^{เพื่อ}
เรามีสาขาพร้อมที่จะรับใช้ท่าน
ทุกภาคทั่วประเทศไทย